

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 35 • NUMMER 9 • SEPTEMBER 2009

Veel Vierdaagse-impresies

Kennedymars over de hei

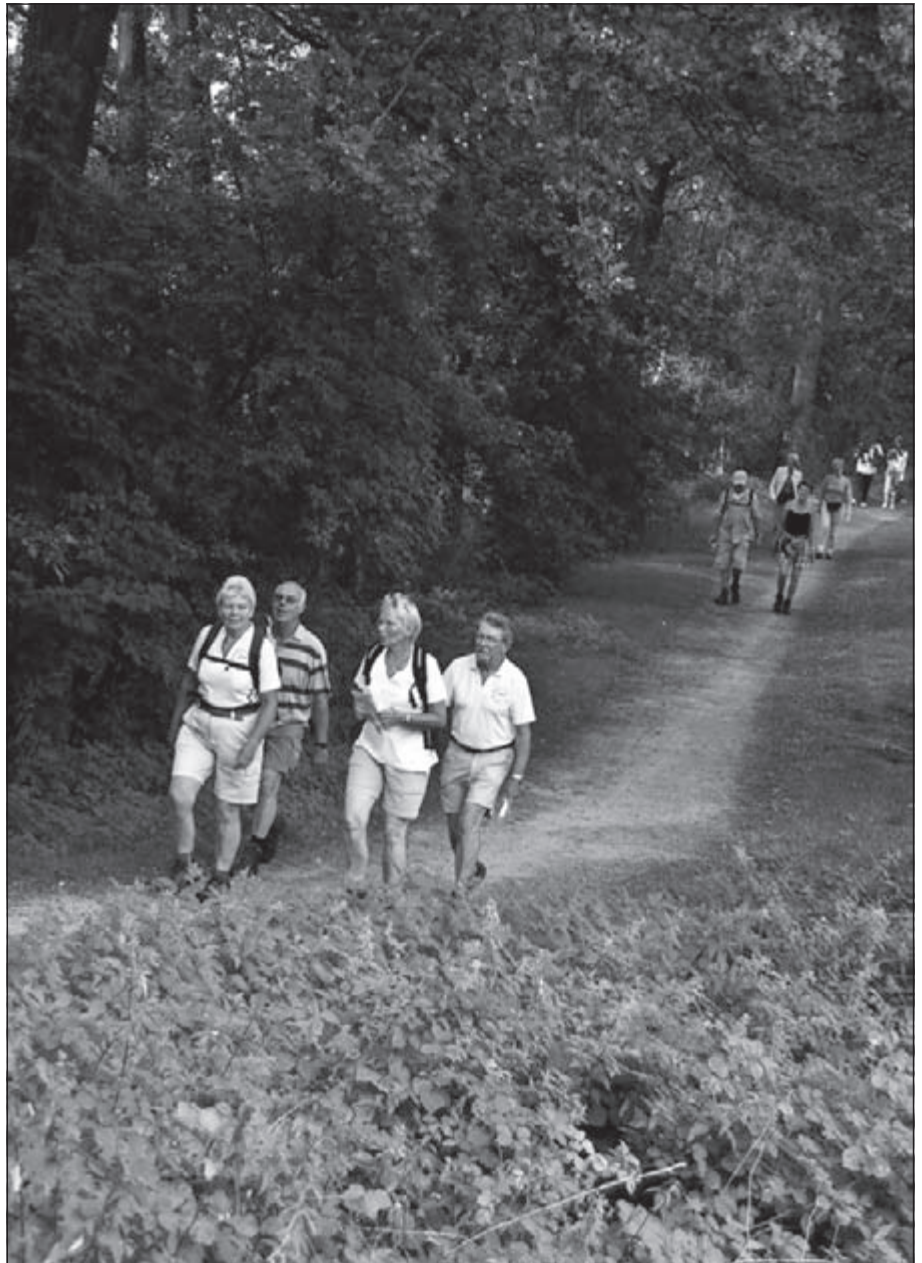
Wandeleiland La Gomera

OxfamNovib Trailwalker

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

*Ondanks sombere voorspel-
lingen is het droog gebleven
tijdens de Kempische Wan-
deldagen. De opkomst was
goed, en de sfeer niet minder.
Ook de Kempenlandtocht is
goed verlopen.*

REDACTIE OLAT NIEUWS

Mirjam Kies, Wil Jacobs, Rinda Scheltens,
Maria Stortelder en Ad van Asten (tekst)
Noud Wijn, Jo Lepoutre (fotografie, archivering)
Angélique van Deursen (webmaster: website@olat.nl)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

Vormgeving & coördinatie blad: Mirjam Kies
Advertenties & coördinatie website olat.nl:
Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

Inleveren kopij: t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

Ledenadministratie & abonnementen
Jet vd Bersselaar-Dreesen
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
De Regent 286, 5611 HW, Eindhoven
040 252 4404, jet.dreesen@gmail.com

Verzending
Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Druk
Ton Niëns, Weert

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Zie ook onze website: www.olat.nl

INHOUD OLAT NIEUWS 2009 - 9

Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; Winterseries	4-5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
Oproep Commissie Onderscheidingen <i>Piet Knoester</i>	7
Fotoreportage KWD <i>Noud Wijn</i>	8-9
WoD op zoek naar Verborgene Vallei <i>Myriam vd Berg</i>	9-10
Gastcolumn <i>Frans Smets (Milieu 2000)</i>	10
LPS: clubkampioenschap, stand & agenda <i>Ad van Asten</i>	11
LPS: agenda & uitslagen <i>Hans de Vries</i>	12-14
Kennedymars Someren: de heide lokt <i>Paul Koks</i>	15
4-Daagse: een beeldverhaal <i>Jannet van Kleeff-Vissers</i>	16-17
4-Daagse: impressies van de Ganzenheuvel <i>Sjef van Gestel</i>	18
4-Daagse: overzicht deelnemers in Apeldoorn & Nijmegen	18-19
4-Daagse: aaneenschakeling van ontmoetingen <i>Peter van de Ven</i>	20-22
4-Daagse: mee met de Ronnie Tober Foundation <i>Inge Mol-van Egmond</i>	23
Hemelse klanken tijdens tocht rond Bochooltz <i>Mart & Mariet Douven</i>	24
Vooruitblik Clubreis <i>Mirjam Kies</i>	24
Een blik achter de schermen van KWD en Kempenlandtocht	25
Prikbord <i>Mirjam Kies</i>	26-27
La Gomera (2): naar Ermita Santa Clara <i>Kees van Vesseem</i>	28-29
Opinie: Veiligheid in de wandelsport <i>Kees van Vesseem</i>	30
Terugblik op de Oxfam Trailwalker <i>Bernard Oude Nijhuis</i>	30-32

Opiniërende stukken kunnen afwijken van de mening van het OLAT-bestuur. Het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van de gepubliceerde advertenties in het clubblad van wandelsportvereniging OLAT.

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter

Joop Wesseling
De Turfkamp 6, 5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Penningmeester

Jos van den Bersselaar
Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven
040 252 44 04
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
Bank (OLAT) 13.82.11.736, giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

Secretaris

Gerrit van Baal
Louise de Colignystraat 14,
5616 ER Eindhoven
06 44 58 86 65
gerritvanbaal@hetnet.nl

Vice-voorzitter

Boetje Huliselan
Kerkweg 39, 5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Bestuurslid

Toon van Wordragen
J. v. Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 53 77 75
toon.van.wordragen@gmail.com

Bestuurslid

Kees van Vesseem
Diepmeerven 112, 5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvesseem@tiscali.nl

Bestuurslid

Ad van Asten
Lupinelaan 27, 5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid

Ad Verbakel
Pastoor Bogaertsstraat 12, 5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde en voorz.),
Piet van der Ree (secretaris), Henk Plasman (lid), Pierre
Emans (asp. lid), Hans de Vries (wedstrijdsecretaris)
Stationsweg 136, 5611 BZ Eindhoven
06 20133971, havries@capgemini.com

Winterserie

Ad Verbakel (parkoersen), Fonny van Buul (start-
bureau), Piet van Buul, 06 29378256 en Willem
Schoonhen, 06 48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator)
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
0495 537775; toon.van.wordragen@gmail.com
Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), Diephuisstraat 24,
5652 PA Eindhoven, 040 2552742,
kwdagen@dielesen.demon.nl
Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel,
Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040 2263198
Mieke van Boxtel, 0411 622188
Kees van Iersel, 0411 621706
Truus Kusters, 0478 541276
Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413 475454
Marinus van Roosmalen, 0413 475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad)
Bert van Rooij (H. Hendrikpad)
Theo Beelen (Graaf van Hornepad)
Ad Verbakel (Peellandpad)
Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek & verkoop wandelgidsen

Hetty van Wijk-Verberne, 040 2812060
Janet van Gennip, 040 2415802

OLAT-verzorging

Piet van Buul (coördinator), 06 29378256
Willem Schoonhen, 06 48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06 12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

BIJ JOOP AAN TAFEL

De zomer zit er weer op. Bijna iedereen heeft zijn of haar vakantie de invulling gegeven die kan bijdragen aan een nieuwe periode van actief bezig zijn. Uit wandelstad Nijmegen kreeg ik een e-mail van een psycholoog die wilde weten „of ik bad dat de pijn zou overgaan“. Ik kon vijf mogelijkheden aankruisen. En zo volgden er nog veertien vellen met gelijksoortige vragen. De oplossing stond er niet bij: ik was op maandagavond te laat naar bed (vanwege een bbq) en zo zullen veel mensen wel een reden kunnen opnoemen waarom ze het wandelfestijn hebben gemist. Joop is er natuurlijk wel geweest en heeft zijn dagje meegepikt. Het heeft hem zo te zien goed gedaan.

Ook de Kempische Wandeldagen zijn weer voorbij. Aan deelnemers houdt het de laatste jaren niet over, vertelt Joop als we even de feiten doornemen: met 1347 zitten we nog net boven het langjarig gemiddelde. Natuurlijk zijn wij blij met een grote opkomst, maar dat is geen vereiste voor gezellige wandeldagen. Het weer werkte zelfs heel goed mee; dat is wel eens anders geweest. Verder heeft iedereen kunnen genieten van prachtig vernieuwde parkoersen.

Bij 'Schoonmoeder' in Geldrop was het dit jaar weer goed toeven. En de camping was zelfs uitverkocht. Gelukkig kun je stroom delen, anders hadden we daar duistere uurtjes moeten inlassen.

We verveelden ons tijdens de KWD helemaal niet. Neem die hond die uitgeput werd gevonden en waar Ad Verbakel zich uiteindelijk om bekommerde. Gelukkig kwam later het baasje zelf ook opdagen. Een ander trof een schijnbaar verwaarloosd paard: of wij daar een oplossing voor wisten. Alles in het werk gesteld, tot de Dierenbescherming Brabant zich over het dier ontfermde en alras bleek dat het paard niet zielig was maar alleen hoogbejaard. Vervolgens kwam er iemand uit Groningen bij ons wandelen die – amper van start – midden in het dorp in elkaar zakte. Gelukkig kende een van ons deze man, en het bleek dat hij enkele A-viertjes vol medische instructies bij zich droeg. Ga er maar aan staan!

Het volgende wandelseizoen dient zich alweer aan en gaat gepaard met een afscheid. Na vele jaren trouwe inzet houden enkele Vierdaagse-vrijwilligers ermee op. Willem en Parcifal geven het stokje door, en met hen vertrekken nog een paar mensen die trouw elk jaar voor de wandelaars in de weer waren. Namens de wandelaars onze dank. Voor de volgende editie zoeken wij een paar mannen die vrije tijd en inzet willen investeren in een mooie, maar ook veeleisende baan als leidinggevende bij de verzorging tijdens de Vierdaagseweek.

Wij hebben voor het komend jaar alles nog eens mooi op een rijtje gezet en het programmaboekje 2010 is bijna voltooid. Voor een nieuwe staatsiefoto is Joop, naar eigen zeggen, weer eens bij de kapper binnen gelopen.

Hebben we iets om volgende maand naar uit te zien.

Tot dan.

-AvA-

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande	040 - 2263198	pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel	0411 - 622188	acvanboxtel@home.nl
Kees van Iersel	0411 - 621706	kees.van.iersel@home.nl
Truus Kusters	0478 - 541276	h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
08 sep	De Graafsche Raam	Kasteel de Tongelaar, 020-4279276 Tongelaar 12, 5451 HS Mill
22 sep	Rondom Hilvarenbeek	Café Rest. De Zwaan, 013-5056086 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
06 okt	Gat van Waalre	Boerderij High Tech Campus, 040-2742615 Prof. Holstlaan 50-99, 5656 AB Eindhoven
20 okt	Beemdenroute	Herberg De Gouden Leeuw, 0497-591252 Jan Muldersstr. 24, 5512 AZ Vessem

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van ca. 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
8 sept	De Beckart
15 sept	Riethof
22 sept	Oud Rooy
29 sept	Vresselse Hut
06 okt	Den Toel
13 okt	De Beckart
20 okt	Riethof
27 okt	Oud Rooy

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil	0413 - 475454
Marinus van Roosmalen	0413 - 475467

CLUBREIZEN 2009

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA

26/27 sept	GR 57	zaterdag: Basbellain-Clervaux	17 km
	GR 57	zondag: Goebelsmühle-Diekirch	21 km
		<i>LET OP: Inschrijving weekendreis na 31 mei gesloten;</i>	
24 okt	GR 128	Zouteleeuw-Hoepertingen	24-17 km

Inschrijfgeld: leden niet-leden

dagtochten € 23,00 € 27,00

weekend € 62,00 € 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is. Dat geldt ook voor de weekendreis.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen** vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!

Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijfadres: Toon van Wordragen
 Juliana van Stolbergstraat 10,
 6006 ZM Weert
 0495 - 537775
 toon.van.wordragen@hetnet.nl

WINTERSERIES

De winterserietochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen.

Startbureau vanaf 07.15 uur geopend voor koffie
vanaf 07.30 uur inschrijven
om 17.00 uur gesloten

Afstanden	Starttijden (tot 1 jan. 2010)
30-40 km	08.00-09.30 uur
10-15-20 km	09.00-12.30 uur
60 km	07.00 - 07.30 uur (alleen in maart!)

Nordic Walking 10-15-20 km start om 11.00 uur
30-40 km start om 08.30 uur

Inschrijfgeld:

10 km € 2,50

15 km € 3,00

20 km € 3,50

30 km € 4,00

40 km € 4,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting OLAT-leden € 2,00 op vertoon lidmaatschapskaart.

Korting Bondsleden € 0,50 op vertoon lidmaatschapskaart.

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Herinneringen zijn te koop in het startbureau.

Informatie: 073 5033322
winter@olat.nl

AGENDA SEIZOEN 09/10

Zondag 18 oktober 2009 **Waalre**
 Café De Doelen
 Markt 18, 5581 GK Waalre

Zondag 15 november 2009 **Maarheeze**
 Café De Smeltkroes
 Kijkakkers 1, 6026 ER Maarheeze

Zondag 17 januari 2010 **Moergestel**
 Restaurant/Partyboederij 't Draaiboompje
 Hild 1, 5066 CL Moergestel

Zondag 21 februari 2010 **Valkenswaard**
 Café De Dommelstroom
 Bergstraat 32, 5551 AX Valkenswaard

Zondag 21 maart **Wanroy**
 Camping de Bergen
 Campinglaan 1, 5446 PW Wanroy

NB: per 1 januari 2010 worden de starttijden als volgt gewijzigd:
30-40 km 08.00-09.00 uur
10-15-20 km 08.00-12.30 uur

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

SEPTEMBER:

16 Sjors Liebrechts	Heeze
16 Lilian Jansen	Oss
16 Hanny Klumpkens	Sevenum
16 Trijnie vd Schans	Eindhoven
17 André Geerts	Eindhoven
18 Joop Schijf	's-Gravenhage
18 Geert Hendriks	Sint-Oedenrode
18 Henk Verhagen	St. Michielsgestel
19 Dorine Dekker	Eindhoven
20 Ria van Gestel	St. Michielsgestel
20 Louis van Bavel	Oosterhout

OLAT.NL

NAVIGATIE WEBSITE VERFIJND

Regelmatige bezoekers van de OLAT website hebben het al gezien: de navigatie is gewijzigd. De horizontale hoofdbalk met submenu's is verdwenen en verwerkt in de verticale knoppen aan de linkerkant. Tegelijkertijd is het lettertype wat gestroomlijnd en zijn de doorklik-links geplaatst onder een button.

De wijzigingen zijn doorgevoerd mede op verzoek van de commissie LPS die graag wat meer herkenbaar in beeld wilde komen. Daarmee houdt ook verband dat nu het wandelprogramma op de website is opgesplitst in een onderdeel Recreatief en een apart onderdeel voor prestatiegerichte activiteiten.

GASTENBOEK

In ons Gastenboek zijn diverse leuke reacties binnengekomen op de Kempische Wandeldagen en de Kempenlandtocht. Een bezoekje waard!

FOTO-ALBUMS

Ook zijn er weer nieuwe foto-albums toegevoegd. Heeft u ook leuke wandelfoto's gemaakt van een OLAT-evenement en wilt u die via olat.nl met anderen delen? Maak dan op Picasaweb.google.nl een album aan (volg daartoe de instructies stap voor stap en het moet goed komen) en geef vervolgens uw Picasa-link door aan onze hoffotograaf Noud Wijn. Het album wordt dan via hem gekoppeld.

20 Benita van Erp-Verbakel	Zijtaart	OKTOBER:	
20 Anny van Asseldonk-vd Sanden	Zijtaart	1 Louis Claassen	Eindhoven
20 Eveline van der Linden	Mierlo	1 Lon Kraan	Lommel
21 Dorien Brans	Breugel	2 Hennie Maathuis	Eindhoven
21 Bert van Deursen	Rosmalen	2 Jan Hendrix	Weert
21 Jolanda Meeuwssen	Boxtel	2 Frits Benjaminsen	Eindhoven
21 Lydia ten Hoeve de Ligt	Utrecht	2 Thalia Wolffensperger	Weert
21 Dré van Logten	Helvoirt	3 Marie-Paule Vandenabeele	Tiegem
21 Jos van Zantvoort	Geldrop	3 Peter van Zon	Lage Mierde
22 Marie-José v Hoof-Verhagen	Beek en Donk	3 Marga Verduin-Smits	Sint-Oedenrode
24 Coby Cissen-vd Ven	Eindhoven	4 Frans Peters	Sint-Oedenrode
24 Jan van Esch	Sint-Oedenrode	5 Paula Kersten	Uden
24 Sjef Koolen	Nederweert Eind	6 Maria von Bergh	Helmond
24 Eric-Jan van Oorschot	Made	6 Jeannet Leeson Heldoorn	Nuenen
25 Frenklina van Pinxteren	Veghel	6 Mart Douven	Ospel
25 Adriane Dusseljee	Geldrop	7 Carmen Mulders	Eindhoven
25 Leo Buijtenweg	Eindhoven	7 Ilone Douma	Berkel en Rodenrijs
25 Ria van den Bogaart	Helmond	8 Diny Verschuiven-van Eijk	Sint-Oedenrode
25 Theo van Boxmeer	Boekel	8 Jans v Griethuyzen-v Schaik	Hazerswoude Dorp
26 Ria Bens-Hubers	Oeffelt	8 Wilma Gommers-de Baay	Sint-Oedenrode
26 Arie Evegroen	Ouderkerk ad IJssel	8 Eduard Dix	Ede
26 Jan Passchier	Krommenie	8 Jan de Wit	Veghel
26 Robert Preston	Schijndel	9 Mariet Ahlers-Geurts	Eindhoven
26 Jan Soetens	Veldhoven	9 Rina vd Heijden-vd Leest	Veghel
27 Johan van de Sande	Sint-Oedenrode	9 Theo Lormans	Leunen
27 Leticia Wolffensperger	Weert	10 Mariet Douven-Mackus	Ospel
27 Kevin van Stuivenberg	Breugel	11 Leny van den Aker	Vught
28 Nelly van Roosmalen	Sint-Oedenrode	12 Anny van Veggel	Deurne
28 Caroline Vernie	Maasbracht	12 Ruud van Woensel	De Beerzen
28 Anneke van der Aa-v Riel	Veldhoven	13 Francien van Berkel	Erp
28 Milly Zentveld	Zevenbergen	13 Gerdy v Aarle-vd Boogaart	Sint-Oedenrode
29 Frank Marchand	Tilburg	15 Jan Slagboom	Son
30 Sjef van Gestel	Eindhoven	15 Paul van Leeuwen	Mierlo
30 Jeanne van de Laar	Sint-Oedenrode		

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Berselaar-Dreesen

Postbus 6155, 5600 HD Eindhoven, of
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Maria van den Berg
Zandvoortsestraat 8,
5453 SL Langenboom

AANGEMELD ALS LID:

Mevr. Joke van de Vossenbergh
Philipswijk 21, 5629 BA Eindhoven
Dhr. & mevr. van Hout-van Velzen
Diepmeerven 34, 5646 HA Eindhoven
Mevr. Lucienne van Mierlo
Juliusstraat 33, 5621 GB Eindhoven
Mevr. Netty Leijters
Mahlerplein 13, 5491 MS Sint-Oedenrode

VAN DE BESTUURSTAFEL

Omdat de vakantieperiode in het zuiden dit jaar in het late tijdvak valt, waren wij net voor de uittocht bijeen om nog even de puntjes op de i te zetten. In augustus is er geen bestuursvergadering geweest.

Commissie Vierdaagse Nijmegen:

Voor de verzorging van de Nijmeegse Vierdaagse zal een aparte commissie in het leven geroepen worden. Hiervoor worden dringend twee mannelijke personen gezocht.

Zij zullen de o.m. de volgende taken krijgen: het vastleggen van afspraken omtrent de locaties van verzorgingsposten; planning van de inkoop met logistieke afwikkeling; het werven en aansturen van medewerkers; de zakelijke en logistieke afwikkeling van de dagdiensten. Zij gaan dit doen in samenspraak met een bestuursafgevaardigde in de nieuwe commissie.

Gegadigden moeten goede teamspelers zijn en daarnaast in staat zijn namens OLAT goede service te verlenen aan alle Vierdaagsewandelaars die van onze posten gebruik maken. De Vierdaagse van Nijmegen valt altijd de derde week van juli.

Heeft u belangstelling? Neem dan a.u.b. contact op met Joop Wesseling.

Nieuwe uitgave Graaf van Hornepad:

Na een tussentijdse oplossing voor het bewandelen van het onlangs gerestaureerde Graaf van Hornepad, is besloten om over te gaan tot een geheel vernieuwde en herziene uitgave van deze rondwandeling bij Weert.

Theo Beelen en zijn werkgroep zullen het pad opnieuw beschrijven en waar eventueel mogelijk nog mooiere plekjes in beeld brengen. Marten Hogeweg heeft de layout en samenstelling van de nieuwe uitgave op zich genomen. Het gidsje zal digitaal wor-

den uitgevoerd, zodat latere wijzigingen in de route direct verwerkt kunnen worden in de beschrijving en op de routekaartjes. De oplage kan zo bovendien makkelijk gedoseerd worden.

De nieuwe uitgave zal geheel in kleurendruk worden uitgevoerd en 48 pagina's tellen. De eerste druk wordt in april 2010 verwacht.

Kandidaten (v/m) voor een bestuursfunctie:

Nog maar een paar maandjes en het jaar zit er weer op. Begin 2010 zullen tijdens onze jaarvergadering 4 bestuursleden aftreden, van wie er 2 niet herkiesbaar zijn. Voor het aanvullen van deze vrijkomende plaatsen zoeken wij dringend kandidaten.

Daarbij zijn zeker ook de dames van harte welkom! Het bestuur bestaat nu immers uit enkel mannen, terwijl de man/vrouw-verhouding onder de bijna duizend leden vrijwel gelijk opgaat.

Hebt u belangstelling, neem dan contact op met een van onze bestuursleden. Wij nodigen u graag uit om eens poolshoogte te komen nemen tijdens onze reguliere vergaderingen.

Bewegwijzering naar OLAT-startlocaties:

De bewegwijzers naar de OLAT-startlocaties waren door veelvuldig gebruik aan vervanging toe. Wij hebben meteen van de gelegenheid gebruik gemaakt om de nieuwe borden een fris uiterlijk te geven. Bij het naderen van de dorpskom waar we te gast zijn, treft u voortaan een groen bord met daarop een gele richtingpijl voorzien van ons clublogo. Door deze borden in de aangegeven richting te volgen, komt u beslist op de eenvoudigste manier bij de startlocatie.

-AvA-

Wie verdient volgens u de Speld van Verdienste?

De leden van OLAT worden jaarlijks in de gelegenheid gesteld om voordrachten te doen bij de commissie Onderscheidingen. Kent u iemand waarvan u vindt dat hij of zij zoveel voor OLAT doet of gedaan heeft, dat hij of zij zeker in aanmerking zou moeten komen voor een Speld van Verdienste, laat het ons dan weten. Maar wel vóór 15 november.

Geef ons uiteraard niet alleen de naam, maar benoem ook waarom u vindt dat deze persoon in aanmerking komt. Wellicht wordt uw voordracht dan tijdens de komende algemene ledenvergadering gehonoreerd.

U kunt uw voordracht sturen naar de Commissie Onderscheidingen, Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen, of per mail naar p.j.knoester@hetnet.nl

De overige onderscheidingen binnen OLAT gaan of op voordracht van het bestuur (Lid van Verdienste), of op voordracht van het bestuur met instemming van de algemene ledenvergadering (het erelidmaatschap). Verder kent OLAT nog een onderscheiding, de hoogste binnen de vereniging en dat is de Cornelis van Montfoort trofee. Deze wisseltrofee wordt uitgereikt aan een persoon die zich gedurende geruime tijd zeer actief heeft ingezet voor OLAT.

Het is niet eenvoudig om te beoordelen of iemand in aanmerking komt voor een van de bovenstaande genoemde onderscheidingen, dus hoe meer u vertelt over de kandidaat, hoe meer u ons – het bestuur en de commissie onderscheidingen – helpt om de juiste beslissing te nemen. Succes ermee!

Namens de Commissie Onderscheidingen
-Piet Knoester-

Rolf Craanen (links) was vanwege een hardnekkige scheenbeenblessure eigenlijk alleen voor de KWD naar Geldrop gekomen. Maar hij kon hij het toch niet laten en schreef zich vrijdagavond alsnog in voor de 80 km Kempenlandtocht. En liep 'm nog uit ook.

Grote foto: Riek Fiers vergelijkt haar kaart met de routebeschrijving.

Modern Brabants landschap: een hoge muur van mais

Idyllisch plekje voor een rust, met uitzicht op de Strabrechtse Heide.

Ouderwets Brabants tafereeltje: koeien die loom in de schaduw liggen te herkauwen. De KWD op zijn charmantst.

Willem Schoonhen en Esther van der Velden verzorgen de lopers van de Kempenlandtocht; hier in gezelschap van Parcifal en Ilona.

Hoeveel stempels zou **Henk Kuiper** al hebben gezet sinds hij deel uitmaakt van het OLAT startbureau op de KWD en de winter-series? Het moet intussen in de duizenden lopen. Net als de ontelbaar vele routebeschrijvingen die hij uitdeelde. .

LOFDICHT OP DE KWD

Nelly van de Voort uit Nederweert is een trouwe deelneemster aan de Kempische Wandeldagen. Al even trouw stuurt zij elk jaar een uitgebreid verslag in dichtvorm. We drukken hier het laatste couplet af.

Ieder jaar komen ze terug, de Kempische Wandeldagen. Ook dit jaar hadden wij geen klagen.

We hebben genoten, ook al was het vrijdag heet. Daardoor ook meer gezweet. Veel drinken, daar zijn de rustplaatsen voor. Die waren goed verzorgd hoor! Ook zij zijn vroeg opgestaan, om ons terzijde te staan.

Vrijwilligers zijn onmisbaar! Zoals ieder jaar, doen zij hun best. De wandelaar met zijn goed humeur doet de rest Brabant—We hebben ons hart aan je verpand, met je bossen, heide en vennen. We hebben het weer mogen verkennen. Drie dagen hier rond mogen trekken, Heel veel kunnen ontdekken. De schitterende landerijen, De mooie Brabantse boerderijen. De gezelligheid, die kent hier geen tijd.

Houdoe, en hopelijk zoals iedere keer Tot volgend jaar maar weer!

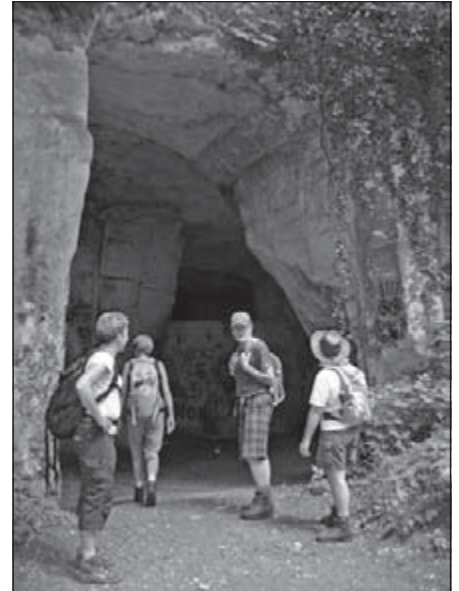
WoD-groep verlegt voor een keertje de grenzen:

Op zoek naar de Verborgene Vallei

Op 11 augustus maakte onze dinsdaggroep een hele bijzondere wandeling. Eenmaal per jaar worden de grenzen verlegd en wordt een verre bestemming aangedaan. Dat gebeurde nu letterlijk: ten zuidwesten van Maastricht passeerden we de grenspaal en waren op Belgisch grondgebied. Een verslag van een heerlijke wandeldag, uitgezet door Kees van Vessem en mede begeleid door Piet en Mieke.

Het merendeel van de groep reisde per trein naar Maastricht. Het verzamelpunt was de Stayokay, waar we op het terras direct aan de Maas genoten van een lekkere kop koffie.

Het eerste stuk van de wandeling leidde ons langs de oevers van de Maas aan de linkerkant en de eindeloze Enci-fabriek aan de rechterzijde. Spoedig lieten we Maastricht achter ons en begon het serieuze werk: de muur van Caestert. We waren gewaarschuwd voor een steile klim, waar we handen en voeten voor nodig zouden hebben. Nou, dat was niets te veel gezegd. Gelukkig was er een alternatief, want voor sommigen was dit toch wat al te erg.

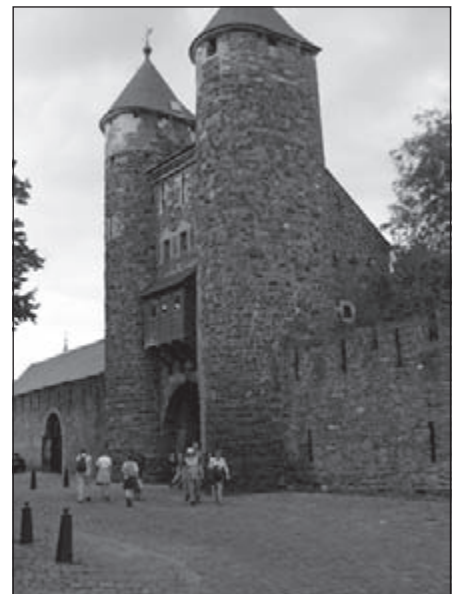
Boomwortels als handvat

En eigenlijk had ik ook bijna spijt, een stijgingspercentage van zo'n 75% of meer?? Achterom kijken was niet aan te raden, beter was het om houvast te zoeken aan pollen gras en te hopen dat je veilig boven zou komen... Gelukkig hebben we het allen veilig en wel gehaald. Even uitpuffen was hard nodig en daar gingen we weer, maar nu gingen de paadjes steil naar beneden.

Gelukkig waren er boomwortels die ons een goed handvat boden, zodat het afdalen redelijk goed verliep. Onderweg genoten we van een prachtig uitzicht over de Maas en het achterland. Na een kwartiertje waren we verenigd met de rest van de groep die via de alternatieve route op hoogte was gekomen.

We zetten onze speurtocht naar de Verborgene Vallei voort. We passeerden grotten, die natuurlijk geïnspecteerd moesten worden, en ontdekten sporen van heden-daagse grotbewoners die zich een bedje gespreid hadden van kranten en zich te goed hadden gedaan aan een energiedrankje. De tijden veranderen...

De Verborgene Vallei ligt prachtig ingeklemd tussen hoog oprijzende bergwanden van mergel. Althans, zo beleefden wij, Brabantse plattelanders, dit mooie landschap.

We vorderden op dit stukje met een tempo en 2 à 3 km per uur en het bereiken van het pauzeplekje was zeker welkom. Hier zaten we, hoog boven het Albertkanaal en we genoten van onze boterhammen en van het fraaie uitzicht. Snel ging het hierna verder op weg naar de caférust in het Belgische plaatsje Kanne.

We pauzeerden in Herberg 't Dicke Verschil. De temperatuur was prima, hoewel de zon zich maar heel spaarzaam liet zien en het terras lonkte. We deden ons te goed

aan een drankje met Belgische linzenvlaai. Het korstje was wel erg krokant...

Bij het afrekenen in het cafeetje waren we allen aangenaam verrast: er hingen minstens honderd koekoeksklokjes, weerhuisjes en talloze borden aan de muur, mokken op de lambrisering, Mariabeelden – zelfs de paaskaars ontbrak niet. Het was een waar kijkfestijn. Kees noemde het kitsch in het kwadraat, maar dan wel geweldig leuke kitsch!

Door het uitgestorven plaatsje vervolgden we onze route. Bij het slijke Chateau Neercanne passeerden we opnieuw een grenspaal en waren we weer op Nederlandse bodem. Een mooie holle weg leidde ons door de bossen. Regelmatig zagen we de feloranje bessen van de aronskelk; ook de blauwe bessen van de salomonszegel bleven niet onopgemerkt. Over landelijke weggetjes, langs bloemweiden, roodkleurende meidoornhagen en verschillende fraaie wijnboerderijen en wijngaarden liepen we richting Sint-Pietersberg. We passeerden de flink stromende Jeker. Wat was het er mooi!

Plotsklaps stonden we bij het eindpunt van het Pieterpad, een goed plekje om even te pauzeren. Juist op dat moment kwamen er twee dames aan die het Pieterpad volbracht hadden. Onze groep stond direct klaar met een veldbloemetje om hen te feliciteren.

Door de Helpoort

Wij vervolgden onze route langs de enorme mergelgroeve van de Enci en over het plateau van de Sint-Pietersberg. Langs Fort Sint-Pieter daalden we af en toen stonden we ineens in de stad.

Lopend over de oude Stadswallen zagen we nog veel moois van Maastricht. Door de middeleeuwse Helpoort kwamen we uit bij een fantastisch terras. De zon blikte tussen de wolken door, alsof ze wilde zeggen: 'Goed gedaan!' Hier sloten we deze geweldige wandeldag af.

Kees, hartelijk bedankt voor deze bijzondere wandeling.

-Myriam van den Berg-

Foto's: Winnifred van den Boom

Mensen die wat langer meedraaien bij OLAT, weten dat **Milieu 2000** onze Belgische zusterclub is. Samen organiseren beide verenigingen de Grenzeloze Tocht – dit jaar alweer voor de achttiende keer.

Voorzitter van de Lommelse club is **Frans Smets**, niet alleen een gedreven dienaar van de wandelsport, maar ook een man die een filosofische inborst paart aan literair talent. Hoe dat uitpakt, kunt u hieronder lezen in zijn eerste column voor OLAT Nieuws, die wij met plezier presenteren.

Een verhaal

's Nachts stortregende het! De volgende morgen vertrokken we voor een weekendje naar de kust. Het werd een dagbegin voor regenjassen en kaplaarzen. Een herfstdag aan zee in volle zomer. Je moet in België wonen om het mee te kunnen maken. Ik voel me nochtans geen toerist in Oostende, Blankenberge of waar dan ook. De kust is mijn favoriete vluchtplek en vluchtelingen zijn geen toeristen. Als ik mijn hoofd wil leegmaken is de kustlijn mijn thuis.

Ik wandelde over de zeedijk. Het waaide hard en er zaten flinke koppen op de golven. Je proefde de zilte lucht, zout en jodium, de havengeur, het janken van de meeuwen en de smaak van verse vis. Het regende nog steeds, ik was drijfnaat, maar weigerde toe te geven aan de wetten van de natuur. Ik struinde tegen de wind, tegen een stijve zoute bries. Ik besefte stilaan dat ik nog alleen was op mijn zomerse herfstwandeling, moederziel alleen met het water.

's Anderendaags was ik er vroeg bij, de zee glinsterde en likte liefdevol het strand. De zon scheen en de schaal van Beaufort had zich terug te rusten gelegd, achter mij maakte een rode bol zich los uit de zilveren zee. Ik zocht me een ontbijthoekje met een krant en liet de tijd glijden op het ritme van boten. Ik stapte op en wandelde naar de zeedijk. Ook hier luxueuze hotels die met hun balkons als oases van weelde boven de wereld zweven. Op de vensterbanken van de redershuisen bedelden zilvermeeuwen onbeschaamd om voedsel. Zonnekloppers en joggers, maar ook keurige dames op jaren wandelden met hun hondjes in handtasformaat over de boulevard. Het werd bloedheet en een uitgelezen massa werd richting zee gezogen. De zee komt en gaat, langzaam en onzichtbaar. Winterbleke stadsbewoners genoten van de zon. In de haven wiegden luxejachten op de deining. Hier werd topless gezond. Veel van deze uit de kluiten gewassen plezierjachten voeren in zwijgende processie langzaam de haven uit. Gelukkig redden kleine visserssloepen hier het maritieme erfgoed van de vergetelheid. In talloze voortuintjes van huizen stonden meer plezierboten te dromen dan stenen tuinkabouters.

Net buiten een dorpskern tussen protserige nieuwe huizen heb ik in een schamel café een biertje gedronken met als toemaat een handvol ongepelde garnalen. Het bracht mij op het idee om een visrestaurant te zoeken voor een portie moules marinières. Verrast door een heerlijke baklucht die uit de keuken ontsnapte, hapte ik in de Blankenbergse binnenstad bij 't Vismijntje toe. De muren waren bestreken in zachte kleuren, wat het restaurantje in een tijdloos licht zette. Het terras onthulde een feeëriek licht. Ik zag nog net hoe de zon wegzakte in de vallende nacht, hoe de gevels eerst bleek, dan rood en tenslotte zwart kleurden. Een adembenemende avond!

De chef was met een keukenschort om geboren, dat zag je zo terwijl hij zijn ware talent de ruimte gaf. Je at voor 14 euro wat de pot schafte, alles was netjes, het linnen gestreken tot onder je kin en alle ingrediënten kraakvers. De in het krijt opgetekende suggesties van de chef zwommen zelfs enkele uren voordien nog in de zee. Van achter m'n bord trok ik met hem een fles open en duizenden bubbels begonnen onstuimig te dansen. Hij grijnsde, een dag zonder champagne was voor hem een verloren dag. De avond was zwoel en de fantasie vloeyde als sterke drank. Was ik nu toerist of vluchteling? Laat maar, iedereen is van de zee!

-Frans Smets-

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP - LPS

De stand per 18 aug. '09

1	Ton de Jong	10565	20	37	Rob van Stuivenberg	2470	5	71	Paul Canters	855	1
2	Marcelino Sobczak	9800	11	38	Cor vd Heijden	2425	5	72	Paul Koks	855	3
3	Jan Dinnissen	9120	18	39	Frank Marchand	2340	5	73	Marco van Heel	825	1
4	Hans Pranger	8545	18	40	Wim Freriks	2330	4	74	Piet van Buul	805	1
5	Ernst Westerhoff	8280	17	41	Willy Timmermans	2270	5	75	Adri vd Graaff	720	2
6	1 Hanny Klumpkens	7955	16	42	5 Rinda Scheltens	2260	6	76	Theo Gijzen	720	2
7	Martien v Achterberg	7315	14	6	Dennis van Reeden	2225	5		Jack Hendriks	720	2
8	Wim van Cappelle	7255	14	44	6 Henny vd Haring	2070	6	15	Jo van Heugten	720	2
9	Mart Douven	6915	16	45	8 Anja van Kempen	2070	6		Gerrit Legierse	720	2
10	Wim van Gemert	6795	13	46	9 Peter van den Brink	2065	5	80	16 Dagmar Vos	720	2
11	Boetje Huliselan	6245	9	47	8 Nicole Nacken	2050	5	81	Fred Fisser	710	2
12	Henk Vink	5830	14	48	9 Ria Bens	1980	6	17	Jeanne v Roosmalen	710	2
13	Eric-Jan van Oorschot	5360	12	49	10 Ronald Iliohan	1895	5	83	Onne vd Kraan	665	2
14	Nico van Hassel	5240	13	50	Bernard Oude Nijhuis	1800	5	84	Bart Lutke Schipholt	650	1
15	Pieter Boots	4090	10	51	Mariette v Ampting	1660	4	85	Leo Schuurmans	650	2
16	2 Coby Visser	4060	10	52	Erik Dikken	1655	3	86	18 Jolanda Meeuwssen	610	1
17	Klaas Bakker	3925	8	53	Bert Bosmans	1645	2		Dick van Heek	610	1
18	3 Connie Raijmakers	3785	8	54	2 Servee Derks	1575	2		Joop Smies	610	1
	Huib Raijmakers	3785	8	55	5 Sjef Koolen	1570	5	89	Cees Punselie	580	1
20	Gerrit Arfman	3775	9	56	4 Wim vd Wittenboer	1530	4	19	Jeannette v Boerdonk	580	1
21	Hugo Prinsen	3650	7	57	Co Tops	1480	4	91	Jan vd Hurk	535	1
22	Jan Asselberghs	3550	5	58	Henri Floor	1470	5	92	20 Mirjam Kies	425	3
23	Frits Mennen	3310	6	59	Gerard Meeuws	1330	3	93	Theo Tromp	420	2
24	Dirk Donders	3220	9	60	11 Roel van der Wijst	1320	4	94	21 Carry Ombelet	410	2
25	Gerrit van Haandel	3160	5	61	Claude Herman	1290	2	95	Michel van Krimpen	400	1
26	Frans Derijcke	3075	4	62	11 Mariet Douven	1279	4	96	22 Betsie Geerts	360	1
	4 Marie-Paule Vandenabeele	3075	4	63	Jan Vogelsangs	1235	2		Jan van Houtum	360	1
28	Evert v Ampting	3030	8	64	12 Riet Emans	1180	3		Peter Koolen	360	1
29	Rolf Craanen	3010	7	65	3 Hans van Heeswijk	1160	3		Hans van Grol	360	1
30	Jelte van der Zee	2910	7	66	3 Cees Gutteling	1110	3		Jan van Boerdonk	360	1
31	Theo Klanke	2820	6	67	65 Richard Klein Bennink	1080	3		Rinus Ars	360	1
32	Rini Welten	2770	7	68	13 Ingrid Tromp	1055	3		Rob Keetlaer	360	1
33	Rik Weverbergh	2615	5	69	Frances Rouppe vd Voort	1010	2		Wim Baken	360	1
34	Peter Rijkers	2545	7	70	14 Toos Snoeijen	970	2		Henk Klinkhamer	360	1
					Ad Verbakel	940	2		Bram Stelling	360	1
					Hans de Vries	930	2	106	Hans van Ginkel	360	1
								107	Bert Timmermans	360	1
								23	Monique Barten	360	1
									Dirk Belder	360	1
									Kees Mol	360	1
								23	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
									Ted Liebrechts	360	1
									Louis Vernie	360	1
								114	Tony van Duijn	350	1
								115	Geert van Dijk	350	1
									Ton van Dijk	350	1
								25	Iris van Limburg	350	1
								118	Ton Seetsen	300	1
								119	26 Maria vd Oetelaar	300	1
								26	Anita Pepers	300	1
								121	Frans Bouwens	300	1
									Ben Duin	300	1
								123	28 Janny den Braber	250	1
								124	29 Coos Verburg	250	1
								125	John van Berkel	200	1
								30	Elly van Berkel	200	1
								127	Ad van Asten	100	1
								31	Lies Wesseling	100	1
								129	Antoon Asveld	100	1

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP 2009

Datum	Startplaats	Categorie	Afstanden	Beloning / Bonus
11-12 sep	Zeewolde	Van Z tot Z tocht	110 km	430/ schema <19 uur
12-13 sep	Waalwijk	80 vd Langstraat	80 km	360/ schema <13 uur
18-19 sep	Haaksbergen	Kennedymars DIO	80 km	360
19-20 sep	Nijmegen	Nijmegen - R'dam	160 km	630
19-20 sep	Bergeijk	Kennedymars	80 km	360
25-26 sep	Leerdam	80 vd Glasstad	80 km	360 (aanrader!)
04 okt	Tilburg	NK snelwandelen W/P	50 km	schema
			20-10-5 km	schema
10 okt	Berg en Dal	Herfstdagtocht	60 km	250/100
30-31 okt	Bocholtz	Nacht van Bocholtz	100-110 km	430-460
31 okt	Amerongen	M. Luthertocht	60 km	250
01 nov	R'dam Kralingen	Winterserie W/P	10-5 km	schema
15 nov	R'dam Kralingen	Winterserie W/P	10-5 km	schema
06 dec	R'dam Kralingen	Winterserie W/P	10-5 km	schema / 100

Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht per e-mail of telefonisch bij: **Ad van Asten**: a.asten1@chello.nl of 0499-473767.

SNELWANDELWEDSTRIJD 3.000 M BIJ DAK DRUNEN, 25 JUNI 2007

In Drunen streden Marcelino Sobczak, Victor Mennen en Jan Cornelis om de eerste drie plaatsen van de snelwandelwedstrijd van DAK over 3.000 meter.

In de eindsprint gaven Marcelino en Victor elkaar weinig toe. Ogenschijnlijk kwamen zij te gelijk over de finishlijn, maar de elektronische tijdwaarneming wees uit dat Marcelino daar 0,01 seconde eerder was dan Victor. Jan deed er een paar seconden langer over en legde beslag op de derde plaats.

Snelwandelwedstrijd 3.000 m te Drunen (DAK), 25 juni 2009

(11 deelnemers)

Naam	Vereniging	Tijd	km/u
1 Marcelino Sobczak *)	Unitas	14:32,87	12,4
2 Victor Mennen	Unitas	14:32,88	12,4
3 Jan Cornelisav	Holten	14:37,48	12,3

*) ook lid van OLAT

5.000 M SNELWANDELEN IN BEST, BAANWEDSTRIJD, 4 JULI 2009

Er namen 20 wandelaars deel aan de snelwandelwedstrijden bij atletiekvereniging Generaal Michaelis in Best. De 5000 meter werd – zoals verwacht – met gemak gewonnen door Jacques van Bremen.

Het zilver was voor Marcelino Sobczak, die zijn ploeggenoot Pedro Huntjens 20 seconden voor wist te blijven.

Baanwedstrijd 5.000 meter te Best, 4 juli 2009

(20 deelnemers)

Naam	Vereniging	Geb.	Tijd	km/u
1 Jacques van Bremen	RWV	1984	22:47,33	13,2
2 Marcelino Sobczak *)	Unitas	1968	25:01,38	12,0
3 Pedro Huntjens	Unitas	1967	25:21,96	11,8
4 Theo Koenis	de LAT	1951	27:18,52	11,0
5 William v Heyningen	Go Fast	1959	28:10,10	10,7

*) ook lid van OLAT

RESULTATEN DEELNEMERS KEMPENLANDTOCHT

80 KM - GEFINISHED

Cornelis Gutteling *	Gerrit Oskam
Dick van Heek *	Gertjan Vivié
Eric-Jan van Oorschoot *	Harry van Ham
Frank Marchand *	Henk Bartelds
Gerard Meeuws *	Henk de Jonge
Gerrit Arfman *	Henk de Pater
Hans van Ginkel *	Hennie Peeters
Jelte van der Zee *	Jaap Haalboom
Jolanda Meeuwssen	Jan de Lange
Joop Smies *	Jan Dokter
Klaas Bakker *	Jannie Bos-Krist
Mart Douven *	John Rokven
Martien van Achterberg *	Louis Kemper
Nicole Nacken *	Marc Spierings
Pieter Boots *	Marcel Neeleman
Rini Welten *	Marleen Ramakers
Rob van Stuivenberg *	Pierre Janssen
Ab van den Burg	Piet J. Hage
Adriaan Top	Piet Stevens
Adriaan van den Dool	Renée Vroom
Albert Bos	Rolf Craanen *
Antoine Hunting	Sandra Irene de Graaff
Arie Boertjes	Theo Peeters
Bert Pakvis	Wil Ubben
Bertus van Ginkel	Wilko v Nieuwenhuyzen
Chris Driessen	Wim Brandsma
Daan Haasdijk	
Diana Smol	
Donny Meijerink	
Emmy Hendrickx	
Frans van den Berg	

80 KM - GESTOPT

Mirjam Kies *	(55 km)
Helga Henskens	(55 km)
Louis David	(55 km)

110 KM - GEFINISHED

Boetje Huliselan *	Hein Sanders
Claude Herman *	Herman van der Pluym
Coby Visser *	Hugo Bonnyns
Ernst Westerhoff *	Ilona Klinkendon
Frances Rouppe vd Voort *	Joop Flipse
Frits Mennen *	Jos Broersen
Gerrit van Haandel *	Jos van Gorp
Hanny Klumpkens *	Josef Spahn
Hans Pranger *	Jurgen Mol
Henk Vink *	Marc J.R. Collinet
Hugo Prinsen *	Marc van Hoof
Jan Asselberghs *	Marion Hofbauer
Jan Dinnissen *	Marry Heuvelman-Goudriaan
Jan Vogelsangs *	Piet van der Kroft
Marcelino Sobczak *	Prisca Vis
Ton de Jong *	Rob Wiche
Wim Freriks *	Rudy De Roovere
Wim van Cappelle *	Sjaan Nefs
Aaf Peters-de Rijk	Sybe de Jong
Arie Klootwijk	Ties van den Berg
Bernard Jacob	Ton Breedveld
Co de Jong	Trudy van der Meer
Con Bollmann	Vincent Yeung
Cor van Gool	Wil van Dooren
Dirk Nicolai	
Ed Voogt	
Edwin v Wijngaarden	
Frans Boets	
Frans Devoght	
Ger Reneerkens	
Gustaaf Bollen	

110 KM - GESTOPT

Connie Raijmakers *	(90 km)
Huub Raijmakers *	(90 km)
Petrus v Heijbeek	(75 km)
Theo Tromp *	(25 km)

* lid van OLAT

Jan Asselberghs op weg naar zijn titel

TWEE NIEUWE OLAT CENTURIONS; ZWARE RACE IN NEWMARKET

Zes OLAT-leden deden op 8 en 9 juli mee aan de Centurion race in Newmarket (Engeland). Dit is een wandelwedstrijd over een afstand van 100 Engelse Mijl (160,934 km) die binnen 24 uur moet worden afgelegd.

Het was een wedstrijd onder zware omstandigheden. Het parcours had een paar gemene klimmetjes, een aantal scherpe bochten en op sommige plaatsen lag veel gruis op de route. Bovendien waaide het hard en hadden de deelnemers vaak de wind op de kop. Tenslotte regende het bijna de gehele nacht onafgebroken. Deze omstandigheden weerhield de OLAT-vertegenwoordiging echter niet om goede prestaties neer te zetten in een veld van 53 deelnemers.

Marie-Paule Vandenabeele is centurion geworden. Zij wandelde de gehele wedstrijd samen met Frans Derijcke die al 4 jaar eerder deze titel behaalde. Bovendien konden zij de sterk lopende Carol Baird uit Australië net voorblijven, waardoor Marie-Paule de 3e prijs bij de vrouwen mocht opeisen en zich de eerste vrouwelijke nieuwe centurion van dit jaar noemen.

Jan Asselberghs heeft delen van de wedstrijd samen met Frans en Marie-Paule gewandeld. Andere stukken wandelde hij iets rustiger, intussen de elementen trotserend. Makkelijk was het zeker niet, maar Jan zette door en door en door. Ruim binnen de tijd voltooide hij de 100 Mijl, zodat

100 EM Centurion race in Newmarket (Engeland), 8/9 juli 2009

(53 deelnemers)

	C-nr	C-nr '09	Naam	Land	Club	Tijd	km/u
1	735		Sandra Brown (1 ^e dame)	Eng	Surrey WC	19:57:24	8,1
2	760		Richard Brown	Eng	Surrey WC	20:12:44	8,0
3		1068	Gerard Heunks	Ned	de LAT	20:49:27	7,7
4		1069	Mark Wall	Eng	Leicester WC	21:08:39	7,6
5	783		Marleen Radder (2 ^e dame)	Ned	RWV	21:14:15	7,6
6	1009		Boetje Huliselan	Ned	OLAT	21:23:40	7,5
7	1058		Ludo Schaerlaeckens	Bel	Sparta	21:37:37	7,4
8	980		Robert de Wolf	Bel	RWV	21:46:24	7,4
9	1001		Kevin Marshall	Eng	Ilford AC	22:00:38	7,3
10		1070	M-P. Vandenabeele (3^e dame)	Bel	OLAT	22:25:06	7,2
11	1019		Frans Derijcke	Bel	OLAT	22:25:06	7,2
12		1071	Carol Baird (4e dame)	Aus	ACT - RFWC	22:34:05	7,1
13	1022		Frank van der Gulik	Ned	de LAT	22:40:45	7,1
14	944		Jaap Visser	Ned	RWV	22:44:34	7,1
15		1072	Johan Koning	Ned	de LAT	22:48:41	7,1
16		1073	Marc Haumesser	Fra	Villeneuve	22:49:20	7,1
17		1074	Boudewijn Blom-Hertbeek	Ned	de LAT	22:58:13	7,0
18	788		Martin Fisher	Eng	Redcar WC	23:01:49	7,0
19	894		Chris Flint	Eng	L.Vidarians	21:14:05	7,6
20	991		Adrie Zoon	Ned	RWV	23:17:55	6,9
21		1075	Steve Kemp	Eng	Southend AC	23:21:20	6,9
22		1076	Andrew Trigg	Eng	Leicester WC	23:21:41	6,9
23		1077	Jan Asselberghs	Bel	OLAT	23:23:29	6,9
24	1054		Hedwig Vandeputte	Bel	RWV	23:34:22	6,8
25	1018		Willie Vermeulen	Bel	RWV	23:38:16	6,8
26		1078	Michael Sutton	Eng	Ilford AC	23:45:43	6,8
27	957		Marcel Dekker	Ned	de LAT	23:47:53	6,8
28	789		Oliver Browne	Eng	Ilford AC	23:49:31	6,8
			Rob Frielink	Ned	RWV	gestopt (92 EM)	
			Coert Peeters	Ned	de LAT	gestopt (74 EM)	
	640		Klaas Bakker	Ned	OLAT	gestopt (50 EM)	
	1031		Marcelino Sobczak *)	Ned	Unitas	gestopt (38 EM)	
	1042		Ties van de Berg	Ned	de LAT	gestopt (22 EM)	
	938		Hans van der Knaap	Ned	RWV	gestopt (16 EM)	

*) Ook lid van OLAT

Vijf van de zes OLAT-deelnemers in Newmarket: Boetje Huliselan, Frans Derijcke, Marie-Paule Vandenabeele, Jan Asselberghs en Klaas Bakker; alleen Marcelino ontbreekt hier..

ook hij zich nu voor het leven centurion mag noemen.

Boetje Huliselan begon zijn race relatief rustig, maar kon het gekozen tempo heel lang en goed volhouden, waardoor hij langzaam steeds verder voorin het wedstrijdveld terecht kwam. Maar na driekwart race begonnen de sterke wind, de striemende regen, de heuvels en het steengruis hun tol te eisen en moest het tempo van Boetje terug. Zijn strijd om een podiumplaats moest worden opgegeven. Nu was uitlopen het devies. Maar Boetje zal Boetje niet zijn als hij dat toch niet met verve zou weten te volbrengen. Hij eindigde als snelste OLAT-ter op een vierde plaats bij de mannen.

Klaas Bakker kwam goed uit de startblokken en draaide regelmatige rondjes. Alleen net iets te langzaam om 100 Mijl binnen 24 uur te kunnen voltooien. Omdat het weer 's nachts heel erg slecht werd, nam Klaas zich voor de 50 Engelse Mijl te

PRIJZEN IN NEWMARKET

Hammond Cup	1 ^e bestaande centurion (man)	C-760	Marcelino Sobczak
Bristol Trophy	1 ^e bestaande centurion (vrouw)	C-735	Sandra Brown
Hew Neilson Trophy	1 ^e nieuwe centurion	C-1068	Gerard Heunks
Eddy McNeir Shield	1 ^e man vanaf 65 jaar	C-944	Jaap Visser
Sunday Dispatch Trophy	1 ^e team (3 mannen of 3 vrouwen)	RWV	(Heunks, de Wolf, Visser)

Landenwedstrijd Nederland - Engeland: de strijd om de 'Ko van der Knaap Cup' (tussen de beste 6 Nederlandse en 6 Engelse bestaande centurions) is nipt gewonnen door Engeland.

voltooien, wat in ruim 12 uur is geschied. Marcelino Sobczak tenslotte (uitkomend voor Unitas) startte snel en zette al gauw het hele veld op een rondje. De race verliep voor hem erg goed totdat kramp in de benen roet in het eten gooide. Marcelino probeerde nog diverse malen door te lopen, maar uiteindelijk bleek dat niet mogelijk te zijn en was hij helaas genoodzaakt de strijd te staken.

-Hans de Vries-

SECTIE LANGE AFSTAND

Kennedy Walker Brons

477	Magda Renjaän	Zevenaar
478	Els den Hollander	Nieuw Venne
479	Cees Vrolijk	Etten-Leur
480	A. Telkamp	Cuijk
481	Engel de Voogd	Winschoten
482	Jolanda Maas	Mierlo
483	Wilco van Gelderen	Buurmalsen

Super Kennedy Walker Zilver

298	Ria Verkooijen	Oirschot
299	Kees Verkooijen	Oirschot
300	Ella Philippen	Tricht
301	Adrie Klootwijk	Barendrecht
302	Chris Lauwen	Roosendaal

Master Kennedy Walker Goud

205	Wilco Smaal	Maasland
206	Piet Stevens	Gendt
207	Ella Philippen	Tricht
208	Adrie Klootwijk	Barendrecht
209	Jan Piet	Hoofddorp

Kennedy Walker 25x

080	Adrie Klootwijk	Barendrecht
-----	-----------------	-------------

Kennedy Walker 40x

027	Frans de Roo	Dordrecht
028	Anita de Roo-v Hoof	Dordrecht

JONG GELEERD...

Amper twee turven hoog, maar kijk dit jochie eens prachtig snelwandelen op de atletiekbaan van Generaal Michaelis in Best.

De foto komt van Marcelino Sobczak, die hier zilver behaalde op de 5000 meter.

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Vereniging	Informatie
4-15 sep	Riccione (ITA)	WMA	27 ^e WK Masters 5 km op baan, 10 en 20 km op de weg.
12 sep	Rotterdam	RWV	Recordwedstrijden snelwandelen op baan. Inschrijving gesloten.
19/20 sep	Roubaix (FRA)		28 uur van Roubaix.
20 sep	Heythuysen	av Heythuysen	8,5 km snelwandelwedstrijd + sportief wandelen. Busschopsweg 9, start 11 u. Inschrijven: www.avheythuysen.nl of (0475)493857 of (0475) 494385, of bij de start.
4 okt	Tilburg	Hart v Brab./RWV	NK 50 km snelwandelen Mannen + NK 10 km snelwandelen Vrouwen + Prestatiewandeltochten van 1 tot 50 km. Bijsterveldenlaan. Start 10/50 km: 11 u; 20 km: 13 u; 1/3/5 km: 14 u. Inschrijven en info: Hans vd Knaap, snelwandelen@rotterdamsewandelersportvereniging.nl of (010)4662015. Het NK alleen bij voorinschrijving vóór 21 september; voor de prestatiewandeltochten is ook na-inschrijving aan de start mogelijk.

Een wandelfeestje van 80 kilometer lang

Alweer zo'n klus geklaard. Oftewel: een buurtfeest in het Haagse Zeeheldenkwartier links laten liggen ten gunste van een feest dat een lengte van 80 kilometer kent.

Voor de 47^e keer staat in het eerste weekend van juli van 2009 de Kennedymars van Someren op het programma. Mijn debuut op dit evenement was in 1984, toen het traject nog over de lange, rechte wegen richting Heeze en Maarheeze leidde. Dit traject legde ik zo'n negen jaar later nog eens af, waarna de route van de Kennedymars een speelse impuls kreeg door Helmond, Deurne en de omringende natuurgebieden aan te doen. Het start- en slottraject is altijd min of meer intact gebleven: de eerste 14 km leiden via Someren-Heide en Someren-Eind weer terug naar Someren, en het traject Asten-Heusden-Someren Eind-Someren is er ook steeds in gehouden. Zij het in de allereerste parcourseditie in omgekeerde volgorde.

In april las ik dat de route opnieuw spectaculair gewijzigd zou worden. Dit zou zich afspelen in de driehoek Someren-Geldrop-Eindhoven, in het middentraject van zo'n 50 kilometer. Met stukken over de Strabrechtse Heide. Tja, dan hoef je niet lang te aarzelen en schrijf je meteen in.

Met het voornemen me niet druk te maken en vooral te genieten van de sfeer reis ik af naar Someren na nog even één snelschaakpartijtje meegepakt te hebben tijdens het buurten in het Nationale Schaakgebouw. Met vertrek om kwart voor drie kom ik aan het begin van de avond in Someren aan, zodat er zeer ontspannen naar 22:00 uur toegeleefd kan worden; het moment dat het startschot gelost gaat worden. Ik maak meteen de aanmelding in orde en lever mijn tas af, die op 40 km in Nuenen en 60 km in Lierop opnieuw voor mij beschikbaar zal zijn.

Ik drink nog even een bak koffie bij de tent aan de achterzijde van het Stadhuis van Someren. Bij het proeven van het koekje dat bij de koffie geleverd werd dacht ik 'dan zal er met de koffiemelk ook wel niets mis zijn' en giet – tegen mijn gewoonte in – een scheut koffiemelk in de koffie.

Het is even na achten als ik het startvak betreed, in afwachting van de optredens die gaan komen. De Big Fun Band uit Someren Eind zal covers brengen van muziek van onder andere Mark Borsato en na het officiële gedeelte in de aanloop naar de start het Kennedymars-lied ten gehore brengen: 'You'll never walk alone' van Jerry and the Pacemakers. Ik vond het een imponerend optreden van de band. Een van de onderdelen van het officiële gedeelte is het hijsen van de Amerikaanse en de Nederlandse vlag, wat gepaard gaat met het spelen van de volksliederen van beide naties. Indrukwekkend, zoals die muziek over het Wilhelminaplein schalt.

Om 22:00 uur mogen we dan eindelijk weg, en voorzien van

een rugzak met 2 liter drinkwater zijn de basisvoorwaarden voor onderweg prima in orde. Het voorkomt dat er tijdens de Kennedymars met deze hitte een moment ontstaat dat ik snak naar een verzorgingspost. Het aanbod op de verzorgingsposten gaat van bekertjes water, ice tea en goede-morgen-ontbijt naar stukken meloen, komkommer, sterk smakende tomaat.

Stappend van buurtfeest naar buurtfeest wordt de eerste grote rust in Nuenen bereikt, waarna het neusje van de zalm van het parcours zal gaan beginnen, terwijl de ochtendschemering een nieuwe dag introduceert.

Op weg naar de Strabrechtse Heide wordt het Kasteel in Geldrop aangedaan, waarbij een stukje door de moestuin van het kasteel leidt. Eenmaal op de heide slaat de slaap bij mij toe. Ik kan mijn ogen nauwelijks meer open houden. En ga over in een ander tempo, om zo te bereiken dat ik weer bij

de les ben en over mijn slaap heen kom. Voorzien van mijn extra voorraad drinkwater is dat wel verantwoord op dit traject, waar het zo vroeg in de ochtend nog relatief goed vertoeven is. De aanpak werkt: ik kom over mijn slaap heen, maar het levert in de laatste 20 kilometer wel op dat ik af en toe een blaar lek voel springen.

Mijn voornemen onderweg eens langs de kant plaats te nemen om een sliert te zien passeren, maak ik waar vlak

na het verlaten van Heusden, juist voor de Zuid-Willemsvaart voor een tweede keer overgestoken gaat worden. Ik word echter betrappt als mijn ogen ineens dichtvallen: een passerende dame is alert en maakt abrupt een einde aan de toeschouwerfunctie. In Sittard leverde zo'n actie van passiviteit geen problemen op: daar was immers geen nacht overgeslagen tijdens of vooraf aan de Kennedymars.

Het even zitten betaalt zich wel uit in het oppakken van een goed ritme, dat er tot aan de finish in zal blijven. Waarbij ik mij de laatste 5 kilometer nog in aangenaam gezelschap weet van een dame uit Someren, zodat we elkaar naar de finish kunnen begeleiden. Na binnenkomst kan ik terugkijken op een fantastisch evenement, waarin ik het wederom prima naar mijn zin heb gehad.

Na het aantrekken van schone kleding – douchen kon niet – heb ik de parkingpendelservice opgezocht met de vraag of men ook klanten afleverde bij een halte waar zeker een bus stopt. Eerdere edities moest ik zoeken naar een 'werkende' halte zodat ik wel drie uur onderweg was om thuis te geraken, toen nog vlakbij in het Eindhovense Woensel. Nu klopten alle aansluitingen en was ik na de finish in Someren nog geen drie uur kwijt om thuis te geraken in het Zeeheldenkwartier te Den Haag.

-Paul Koks-

... 'En weer slingert een eindeloze

Het gonst weer in het land van Maas en Waal. Nog even zittend op een terrasje aan de vooravond van de Vierdaagse zou ik haast vergeten dat de aanleiding van het hier en nu stappen is.

Ach ja, dat stappen willen vergeten is een frisse tegenzin in mezelf die op dit soort momenten graag de kop op steekt. Gaande de vierdaagse voetreis zal dat gevoel dat voortkomt uit een oude eenzaamheid, verdwijnen. De Ganzenheuvel als verblijfplaats helpt daar echt aan mee. Het is heel prettig en na een eerste nacht is het zover. Op naar een startpoort op de Wedren. Daar wachtend vraag ik me toch nog even vertwijfeld af waar het allemaal goed voor is. Dan begint een man achter me mondharmónica te spelen. Iedereen zet in, zingt mee. En zo verdwijnt de vraag waartoe als sneeuw voor de zon.

De sfeer is weergaloos. Natuurlijk voor OLAT-wandelaars en Nijmegen-kenners een open deur. Echter hoe dan ook nog geen gram verlies van de waarde daarvan. Glazig ogende studenten aan het begin van de route roepen: 'Laten we ze zegenen!' Zo gewijd gaan we op weg. Overall muziek. Ook een heel serieus jodelkoor in vol ornaat. Bongo's, iemand met een eigen aanmoedigingsact die alle dagen weer ergens op zal duiken. Het vertrouwde geluid van het spelen van Willem Steenbakkers op zijn doedelzak. Wanneer hij bij een stil water staat te spelen wordt er weer van alles in een mens los gemaakt. Zo gaat de soms ook stille sliert op weg naar de voltooiing van de eerste dag.

Dan: 'Bij het krieken der morgen, er uit faldera.' om aan de tweede dag te mogen beginnen. Een bijzondere dag. Mijn kracht is toegenomen. Dit is een Vierdaagse van de kleine intieme momenten met mensen langs de route. Even gieren met een echt niet meer zo jonge dame die vast in een uithoek van haar zolder een heus kroontje vond en daar parmantig en toch op de achtergrond in haar grijze haardos mee zit te pronken. Mijn oog valt erop. Dat terwijl de vierdaagse-spekjes van zes uur 's morgens net hun zoet op mijn tong hebben achter gelaten. Veel later steekt ergens iemand me een waterijsje toe. Zo blij als een kind. En natuurlijk rusten bij OLAT en genieten van je medemens. Want ja, als het zonnetje schijnt dan smeer je voor de zekerheid wel even je neus in. Om daar in ieder geval geen blaren te krijgen.

Deze dag verloopt zonder echte moeite. Nou ja, zei iemand gisteravond: 'Voor een lange afstandswandelaar is 40 km niet veel.' Toch altijd even afwachten hoe het gaat. Zie ook mensen die het niet zo gemakkelijk afgaat. Deel water en fruit om ze een stut te geven. Kleine gebaren van liefde die deze dag een extra glans geven. En ja, gelukkig is het niet alleen wandelen. Zo af en toe een kleine rust om wat te nemen. Ja, hoorde ik opmerken, juist dat houdt het stappen prettig.

mensensliert'

Het virus van de oudste stad van Nederland tast je verder aan.
Hoewel na een slapeloze nacht is het toch onverwacht al weer de derde dag.

De regencape weet ook dat ze niet voor niets is mee gekomen.

Deze dag valt in het water.

Sneu voor iedereen.

Ook voor de OLAT-posten met hun rijk gevulde pannen en kannen

tussen de toch mooie nevels over het land.

Dikke druppels en plaats te over op de anders zo volle, bekende banken.

De sliert trekt incognito aan hun zo goed gedane arbeid voorbij.

Een blubberige Wedren verwelkomt de stoet die zich dan mag gaan opmaken voor de altijd weer zo bijzondere laatste dag.

Ja, opmaken voor de vierde, de laatste dag.

De dag waar iedereen naartoe loopt.

De dag met aan het eind de wel verdiende waardering.

De sfeer groeit in deze dagen naar een climax.

De climax van die ochtend, die start, dan echt aftellen.

Gelukkig blijven de weergoden een groot deel van deze dag met uitzondering van de staart, ons gunstig gezind.

Fantastisch om dit mee te mogen maken.

Al die speciaal uitgedoste mensen.

Anderen met een grappig accent.

Aparte hoeden, vreemde oren, al de eerste gladiolen.

Kleurrijk kronkelt de mensensliert als een stroom over de dijk.

De dijk langs de Maas. Twee stromen.

Een beeld dat altijd prachtig zal blijven.

Kabbelend en babbelend bereikt de schare Linden.

Wie snakt daar nu niet naar een kopje soep?

Linden, beroemd om haar thema's en creativiteit.

Actueel en niet te missen: de crisis.

Veel was er te zien.

Zo raakte men aan lager wal, zie het hoofd dan nog maar boven water te houden.

Prachtig huis te koop: gegarandeerd je geld kwijt.

Samen aan tafel rest er nog op een houtje te bijten.

In een grote tuin een prachtige enorme portemonnaie met een 'hand op de knip'.

Een ton lucht op de bank.

En ten einde raad kun je wat er is nog te koop aanbieden.

Als we willen, kunnen we daar bij de pakken neer gaan zitten.
Nee, laten we dat niet doen.

We gaan door.

Door naar Cuijk over de bijzondere pontonbrug. En verder.

De eind-intocht is er nog niet.

Toch begint ze aan de denkbeeldige horizon waarachter het kruisje wacht, al te kleuren.

Althans – dat stel je in je hoofd zo langzamerhand voor.

Want die laatste tien kilometer kunnen lang duren.

Vermoeidheid gaat een rol spelen.

Ook bij de mensen achter de grote pannen en kannen van de laatste OLAT-post. Voor hen is het immers een vijfdaagse!

Nog even een laatste stop. Dan weer mee in de vrolijke stroom richting het eindpunt, de finish van deze Vierdaagse.

De Wedren.

Als een rups zal ze gaan voortbewegen door de Via Gladiola.

Daar worden we nog van boven getraceerd. Ruim.

Toch mag dat alles de pret niet drukken.

En kan ook met al haar water de emotionele hoogtepunten, zoals de ontmoetingen met de zieke mensen in de bedden langs de route niet uitwissen.

En dat is goed ook.

Voldaan en blij waaert ieder die het mocht volbrengen uit.

Het virus trekt zich terug en om te gaan sluimeren.

Om volgend jaar vast weer tot ontwaken te komen.

Dan willen we weer met z'n allen stappen.

Voortstappen in die mooie eindeloze mensensliert.

Uit alle windstreken. Vredig en blij.

Dank aan allen die deze Vierdaagse mogelijk maakten.

-Jannet van Kleeff-Vissers-
tekst & illustraties

Impressies van de Ganzenheuvel

Het was alweer een paar jaar geleden, dat ik tijdens de Vierdaagse overnacht had in de Ganzenheuvel. Dit jaar kon mijn kleindochter Marga weer meedoen en we wilden graag samen lopen, dus moest opa weer 40 km gaan lopen. De trein was nu niet meer mogelijk, dus schreven wij ons in februari in voor de overnachting in Nijmegen en op maandag 20 juli om 10 uur meldden wij ons bij de Ganzenheuvel.

Net als vroeger werden we hartelijk welkom geheten door de altijd vriendelijke Hein Lenders en Mia Dielesen. Al gauw hadden we een plaatsje gevonden. Langs de muurzijde was alles al bezet, dus dan maar in het middenstuk. Het is een prachtig gezicht, zo'n sporthal vol met luchtbedden, opklapbedden en stretchers in allerlei kleuren en modellen. We ontmoetten er vele bekenden, maar ook vele nieuwelingen. Al heel gauw voelden Marga en ik ons thuis.

Is er in die jaren veel veranderd? Eigenlijk niet! Alleen de plek per slaapplek is vanwege de veiligheidsvoorschriften verruimd, maar de regels zijn nog hetzelfde. Dat houdt in dat 's avonds om 10 uur de lichten uitgaan en dat het dan stil moet zijn tot de volgende morgen als de 30 km-lopers opstaan. Wie na 10 uur binnen komt moet geruisloos in het donker zijn plaatsje vinden. Ja, en 's nachts wordt er hier en daar wel wat gesnurkt, wat erger wordt naarmate de week verstrijkt.

Rond half drie lopen de eerste wekkertjes af. De meeste worden snel ingedrukt, maar bij sommigen duurt dat wel wat lang. Lang niet iedere wandelaar/ster zal zo'n verblijf ideaal vinden, maar wie deze omstandigheden voor lief neemt, gaat vier gezellige, leuke dagen tegemoet. Iedereen praat met iedereen en iedereen maakt in zo'n Vierdaagse wel wat mee. Dus stof tot praten in overvloed.

Ik slaap aan de ene zijde langs een wandelaarster die ik helemaal niet kende, maar al spoedig hadden wij leuke gesprekken en groeide er een vriendschap. Aan mijn andere kant lag Jan van de Zanden, bij OLAT welbekend. Je kunt geen betere slaapmaatje hebben dan hij. Soms was hij er nog niet als het licht uit ging, maar als ik mij later omdraaide, lag hij al op bed zonder dat ik hem gehoord had. En Jan sliep zo rustig, dat ik ging luisteren of hij nog wel ademde.

's Morgens in de ontbijtzaal was er steeds een gezellige sfeer. Het ontbijt was prima. Wat dacht je van koffie, thee, melk en diverse soorten brood en beleg? En vriendelijk personeel, dat steeds het eten en drinken bleef aanvullen. Annie van Veggel vond het kennelijk zo leuk dat zij al om 5 uur in de eetzaal zat, terwijl ze pas om 8 uur moest starten. Drie dagen lang heeft ze mijn zere teen verzorgd. Dat kan toch allemaal maar.

's Middags na terugkeer van de wandeling, dan komen de verhalen pas echt los. Zelf ben ik na 40 km 'total loss' en moet eerst gedoucht en minstens een uurtje op bed gelegen hebben, om mij weer mens te voelen. Soms denk ik dat ik de enige ben, want ik hoor en zie alleen maar levendige mensen.

's Avonds om 6 uur staat het diner klaar. Op de eerste dag heet Hein ons welkom. Dan volgen wat mededelingen en wordt er een minuut stilte in acht genomen voor drie overleden vrienden, die vele jaren in de Ganzenheuvel overnacht hebben. Het zijn Marcella Creemers, Ad Mollen en Henk van der Winden. Pas dan wordt er opgeschept. Het eten is beduidend beter dan enige jaren geleden. De nieuwe eigenaars, Siemon en Carolien, hebben een eigen kok in dienst en die kan er wat van. Behalve dat het ons goed smaakt, is het bedienend personeel er op uit de gasten het erg naar hun zin te maken. Ook tijdens het eten is het gezellig en wordt er heel wat afgelachen. Wij boffen dat aan onze tafel Toos Snoeien zit. Met haar moederlijke blik bekijkt ze hoe alles verloopt en als er te weinig soep is, dan is ze zo in de keuken voor aanvulling.

Na afloop van het diner is er de hele avond nog gelegenheid onder het genot van een glaasje in de kantine naar tv te kijken of met elkaar te praten. Bij terugkeer op de vierde dag is het beeld op de slaapzaal geheel anders dan voorgaande dagen. Velen zijn dan al huiswaarts. En anderen hebben hun familieleden meegebracht. Het valt dan niet mee te douchen en te rusten.

Marga en ik hebben vier dagen lang geweldig genoten, waarvoor onze dank aan iedereen. Hein was de laatste dag helaas nergens meer te vinden. Waarschijnlijk was hij nog bezig met andere activiteiten voor OLAT. We konden hem dus niet voor alles bedanken en daarom doe ik het maar bij deze.

-Sjef van Gestel-

*De bos bloemen was eigenlijk voor onze medewerker **Henri Floor**, die dit jaar in Apeldoorn zijn 25^e vierdaagse liep. Maar het was zijn vaste wandelmaatje **Coos Verburg** die ermee op de foto mocht. Tenslotte is haar 20x Apeldoorn ook een mooie mijlpaal. Op Henri's website www.henrifloor.nl staat een uitgebreid verslag & fotoreportage van de Apeldoornse Vierdaagse.*

ZIJ LIEPEN DE VIERDAAGSE VAN APELDOORN UIT:

Rolf Craanen	26
Bert van Schijndel	26
Henri Floor	25
Theo Tromp	24
Bert Timmermans	24
Wilma Petersen	22
Coos Verburg	20
Peter Haast	19
Richard Klein Bennink	18
Harold Jansen	17
Henk Vink	16
Willy Timmermans	14
Anton Leygraaf	12
Nelly Leygraaf	12
Jan Soetens	12
Tonnie Soetens-vd Heuvel	12
Cees Punselie	11
Jelte van der Zee	10
Arie Evegroen	10
Peter van de Ven	9
Corry van Loon-van Riel	8
Ronald Menting	7
Annelies Hellings	7
Inger Havinga-Drost	6
Maria van den Hoogenhoff	6
Leo Schuurmans	5
Johan van den Hoogenhoff	5
Anny van Asseldonk	4
Rob Keetlaer	4
Gonnie Aarts-Claassen	3
Frank Marchand	3
Els de la Parra	2
Diny Verschuyten-van Eijk	2
Roel van der Wijst	1
Hans Pranger	1
Coby Visser	1
Riet vd Linden	1
Toos Kantelbergs	1

ZIJ VOLTOOIDEN DE NIJMEEGSE VIERDAAGSE:

Piet Selten	46	Iris van Limburg	13	Tiny van Alphen	8	Martien van Achterberg	5
Connie Raijmakers	46	Bep Ghijsens	13	Ad van Laarhoven	8	Tine Verberne	5
Martin Goossens	45	Sjef van Gestel	13	Corry van Loon-v Riel	8	Bernadette Terra-Smits	5
Huub Raijmakers	40	Nelly Leygraaf	13	Wim Toonen	8	Nelly Veldhuis	5
Martin Swarts	39	Ber Stijnen	12	Anita Pepers	7	Coby Kersten	5
Constant Dedel	38	Jacqueline Oomen	12	Anja van Kempen	7	Annemie Giesen	5
Theo Tromp	36	Diny Verschuijten-v Eijk	11	Nel Bruins	7	Pierre B.M. Verstegen	4
Henny van Megen	35	Gerard Smits	11	Pieter van Doorn	7	Gerrit Arfman	4
Toos van den Boom	34	Rolf Craanen	11	Rik Weverbergh	7	Peter Rijkers	4
Bert Timmermans	33	Mariette van Ampting	11	Hans Ruijs	7	Jeanne van Roosmalen	4
Ben Duin	32	Frans Bouwens	11	Coby Visser	7	John van Berkel	4
Peter van de Ven	31	Cor Jansen	11	Lucie van Overbeek	7	Elly van Berkel	4
Ton Schenkelaars	31	Hannie Uppelschoten	10	Ferry Fens	7	Jennie vd Hurk-Diender	4
Jeannette van Boerdonk	30	Ron van Dijk	10	Martien Janssen	7	Betty van Genugten	4
Wim vd Wittenboer	30	Hugo Prinsen	10	Pim Kersten-van Schie	7	Joop Brans	4
Ad Verbakel	29	Mieke van Eert	10	Inge Mol-van Egmond	7	Trudy Toonen	4
Coos Verburg	29	Inger Havinga-Drost	10	Ciel van Wichem	6	Arno Naethuijs	3
Gerrit Legierse	29	Rob Keetlaer	10	Jannet van Kleeff-Visser	6	Dennis van Reeden	3
Henk Frijters	28	Cor Verschuijten	9	Gonnie Aarts-Claasen	6	Cees Gutteling	3
Klaas Bakker	27	Adrie Toonen	9	Boetje Huliselan	6	Henrietta Coenen	3
Wim Kennis	26	Jan Dinnissen	9	Annemiek Karels	6	Huib Coenen	3
Wim Peters	25	Reginna Bakker	9	Jos van Zantvoort	6	Mathias Coenen	3
Ted Liebrechts	25	Gerard Kremers	9	Bert Arts	6	Ria Bens	3
Willy Timmermans	24	Evert van Ampting	9	Leo Hoogeveen	5	Carine van Bommel	3
Theo Gijzen	23	Toos Habraken	9	Ineke Daelmans	5	Co Tops	3
Ernst-Jan van Eck	23	Wies Kilsdonk	8	Hans van Erp	5	Ton de Jong	3
Henk Vink	23	Rien van Ginkel	8	Monique Barten	5	Peter van Cuyck	3
Jans van Griethuijzen	23	Tiny Ruijs	8	Corry Tiersma	5	Kees van der Aa	3
Kees Mol	23	Jelte van der Zee	8	Dirk Belder	5	Adri vd Graaff	3
Maria van Sleuwen	22	Jan Vogelsangs	8	Henry Gerrits	5	Peter van Beljouw	3
Caroline Dinnissen-Vernie	22					Janny den Braber	3
Louis Vernie	21					P.C. van Zon	3
Johan vd Hoogenhoff	21					Jo van Heugten	3
Tonny van Neerven	20					Lilian Jansen	3
Wilma Petersen	20					Rob Huizinga	3
Elly Borst-Brunsmann	20					Ineke Pijnenburg	3
Annie Beekmans	19					Tony van Duijn	3
Henny vd Haring	19					Dagmar Vos	3
Anton Asveld	19					Dirk Donders	2
Toos Snoeijen	19					Ian Tomas Kunes	2
Anton Leygraaf	19					Gerry vd Westelaken	2
Erik Dikken	19					Pieter Boots	2
Lies Wesseling	19					Jenita Eijkemans	2
Peter van den Brink	18					Theo Martens	2
A.J.M. van Dijk	18					Mirjam Koppelman	2
Jan Soetens	18					Roel van der Wijst	2
Cees Punselie	17					Ton Coppens	2
Fred Fisser	17					Rob van Stuivenberg	2
Arie Evegroen	17					Rian Lacet	1
Petra de Rooij	16					Frank Marchand	1
Hans van Ginkel	16					Ingrid Tromp	1
Hanny Klumpkens	16					Mariet Douven	1
Bert van Schijndel	15					Mart Douven	1
Dilia vd Berg-vd Putten	15					Marian van der Heijden	1
Gerrit van Haandel	15					Harold Jansen	1
Harrie Rijkers	15					Will van den Brink	1
Willemien Hietland	14					Maria vd Oetelaar	1
Ben Giesen	14					Roy Beeby	1
Betsie Geerts	13					Elly Habraken	1

Piet van der Ree & consorten laten zich op de vooravond van de Vierdaagse het bier goed smaken en gelijk hebben ze! (Foto Noud Wijn)

Peter van de Ven loopt in Nijmegen 'een op drie'

Vierdaagse: aaneenschakeling van ontmoetingen

Ja, alweer de vierde keer sinds 1982 dat ik hierover schrijf, en het wordt steeds moeilijker om niet in herhaling te vervallen. De 93e editie in Nijmegen is in zoverre wel een bijzonder getal voor mij, dat ik haar nu voor de 31e keer liep, dus van elke drie Vierdaagses heb ik er gemiddeld één gelopen.

We beginnen op 20 juli, omstreeks het middaguur. Normaal wacht ik altijd bij het café-restaurant tegenover het station op mijn slaapmaatje Sjaak, maar die loopt niet meer. Toch daar een grote pils besteld, en zo zag ik een paar coryfeeën uit Zuid-Holland en werd het toch nog een gezellig uurtje.

Dan naar het huis van mijn zus Marlies, vlakbij het station en op slechts 10 minuten lopen van de Wedren. Vroeger sliep ik op de Ganzenheuvel, maar door een snurkprobleem ben ik een jaar of tien geleden uitgeweken. Vond dat eerst wel jammer, maar nu slaap ik als God in Frankrijk. En ik bezoek de Ganzenheuvel regelmatig, dus nog OLAT-contacten genoeg.

Bij de Wedren was iets veranderd: de startbureaus voor de 40 en 30 km lagen nu bij elkaar. Onveranderd was de veel te hoge prijs van de consumpties. Slimmerikken die zelf een voorraadje meenemen hebben groot gelijk! Later bij Stretto (een café dat ooit 'Vierdaase' T-shirts gratis uitdeelde) gegeten met Jans van Griethuizen.

Vroege vogels

21 juli: Eerste dag, tevens de verjaardag van andere zus Govi. Had gisteren nog wanhopige pogingen gedaan om haar een kaart te sturen, maar alle brievenbussen waren dichtgemaakt. Dat men met oudejaar zoiets doet is tot daaraan toe, maar hier?

Op de eerste kilometer voor de Waalbrug waren nog veel vroege vogels die de hele nacht doorgefeest hadden. Enkelen erg moe, maar de meesten juichten ons toch nog enthousiast toe. In Elst een stukje opgelopen met iemand die mij kende, maar waarvan wist ik helaas niet. Dat krijg je als je al dertig jaar zowat elk weekend loopt. De kaart kon nu dan eindelijk gepost worden. Veel enthousiasme in Elst, en het weer zat ook mee, het zou een mooie dag worden.

Toeteren en zwaaien

Vanaf Bommel is het een heel lang stuk naar Elst, maar gelukkig was er

de OLAT-post, al 10 minuten buiten het dorp. Daarna heel lang langs de auto-weg; gelukkig toeterden die automobilisten niet te veel naar ons, anders kun je blijven zwaaien.

Aan de overzijde van de autoweg wacht de recreatieplas en café De Klomp, waar het altijd goed toeven is. Hier vindt ook de 50 km weer aansluiting met de rest van de afstanden. Heb me laten vertellen dat Theo Gijzen die afstand liep (hij mag 30 lopen), maar vandaag maakte hij er zelfs 60 van!

Dan een niet zo lang stuk naar Elst, waar het nog behoorlijk druk was. Ik loop altijd tien minuten door, en leg dan aan bij café Fortuin. Naast oudge-

diende Frans Staal (48 x) zie ik hier ook altijd Ed Nicolaas (ook 48 x). Van OLAT zijn hier meestal Ger Reneerkens, Jans van Griethuizen en Hans Verberne. Theo Gijzen dus niet, vanwege zijn vergissing. Andere Theo (Tromp) een paar keer gezien. Verder een bezoek gebracht aan het tandtechnisch laboratorium 100 meter daarvandaan, waar een wandelvriendin van mij werkte. Zij loopt meestal ook de Vierdaagse, en vond het leuk dat ik me even liet zien. Met dank aan haar vriend die mij tipte, anders was ik er voorbijgelopen.

Petje weg

Na Elst was het, omdat ik er een behoorlijk tijd had doorgebracht, stil op de weg. Kreeg allerlei opmerkingen dat ik op moest schieten, en zelfs nog

wat verkeer voor me op de weg, maar na dertig jaar raak je daar niet van in paniek. Hans Hoek had dat al uitgevonden: "Ik heb tot vijf uur betaald!"

Wel Valburg voorbijgelopen, en na het passeren van de Betuwelijn de innerlijke mens nog even verzorgd in Slijk-Ewijk. Nog gezwaaid naar de tweede OLAT-post, net voor Oosterhout.

Op die weg werden halsdoeken uitgedeeld, die ik per ongeluk aanzag voor een petje, dus het andere petje van een energiebedrijf waar ik geen reclame voor wilde maken had ik weggegeven. Zodoende had ik niks meer toen ik de beruchte dijk Oosterhout-Elst opging. Een mevrouw wilde nog meelopen met een grote parasol, maar gelukkig was er nog een gevonden petje, en daar heb ik het de laatste 6 kilometer mee gered. Om 16:53 mij afgemeld, zelfs nog iets te vroeg. Die avond niet blijven plakken, maar wel gegeten bij De Plak.

Erwtensoeep

22 juli, de Dag van Wijchen. Net zoals gisteren tijd genoeg om op de Wedren koffie te drinken; ik ga niet een kwartier in de rij staan voor mijn startknip, en zeker niet om kwart over vijf starten. Ontdekte hier ons oud-lid Cees Smits. Die brengt elke dag zijn kleinzoon naar de start en blijft dan op hem wachten tot hij terug is. Met hem heb ik gezellig zitten buurten, en dat zou zich de komende twee dagen herhalen. Op naar Hatert, maar eerst nog de lange weg door het universiteitsterrein. In Hatert was het weer markt; hier werd het nodige fruit en ander eten aan de wandelaars verkocht. In het café net voor de brug een tijdje buiten gezeten. Meestal zit ik binnen, maar geen bekenden gezien. Ja, er verandert wel wat in zoveel jaar! Daarna de brug over, een stukje door de wijk en een eitje gegeten bij de boer. Daarna zochten we de verkoeling en het onverharde pad op in de bossen voor Alverna.

Bij het café in Alverna raakte ik aan de praat met een andere Brabander en kwam ik ook Frans Staal weer tegen. Even later trof ik Arie Evegroen en een andere Arie, en met hen liep ik door naar Wijchen. De eerste wijk daar liep ik vlot door, want 200 meter buiten de bebouwde kom zit daar de Katholieke Vrouwenbond met de erwtensoeep en

daar kom ik altijd graag. Nam weer afscheid van Arie & Arie; die rusten alleen bij het leger. Zo heeft iedereen zijn eigen indeling.

De volgende rust is ook niet ver, en bij die kantine van de tennisvereniging kregen we een cognacje. Dit hadden we te danken aan 'Frans Cognac', die daar de laatste jaren altijd had aangelegd maar nu definitief tot het 30 km-parcours was bekeerd.

Bourgondiërs

In Wijchen was het weer een drukte van belang, maar ik was een beetje ontheemd omdat mijn tentje het Witte Paard al een kleine vijf jaar niet meer bestaat. Daarom het dorp helemaal uitgelopen, en een kilometer verderop beslag gelegd op een stoel om het blikje bier te drinken dat ik had gekregen van een clubje dat zich de Bourgondische Wandelaars noemt.

Nu stond Beuningen op het programma. De weg naar Beuningen is lang, maar omdat er overal bomen langs de kant staan, ook heerlijk schaduwrijk. In Beuningen was het parcours 600 meter ingekort; alle kleinje beetjes helpen! Na 100 meter op het nieuwe stuk was daar de OLAT-post, maar ook een vistent, waar ik een lekker lekkerbekje verorberde (sorry Joop!) en een praatje maakte met Ben van der Velden en Paula. Zij kwamen de OLAT-leden voor een dagje aanmoedigen. Van de laatste 9 km naar de finish liep ik een groot deel met een dorpsgenote wiens man op dezelfde verpleegafdeling vertoefde

als waar mijn moeder de laatste vier jaar van haar leven gewoond had. Ze was 77 en liep de Vierdaagse voor de dertiende keer. Zo oud en je doet het toch maar!

Bij café de Voorstad met Jan van der Zanden een pilsje gedronken, en toen nog een heel stuk over de Waalkade. Even was ik bang dat we door Roze Woensdag te laat bij de finish zouden komen, maar gezelligheid en doorlopen gaan daar hand in hand. We lieten ons een slinger omhangen en het afmeldingsbureau was om 17:02 uur nog open.

Ome Jan

23 juli, de Dag van Groesbeek. Cees goedendag gezegd, en weer dat lange stuk richting universiteit. Vandaag was mijn eerste doel de boerderij vlak voor Malden, waar ik altijd een beschuitje met aardbeien en slagroom neem.

Als je aan de rand van Nijmegen linksaf slaat richting Malden, is de weg nauwelijks 4 meter breed. Je krijgt pas een beetje adem als 2 km verderop het fietspad erlangs begint. Malden staat voor: soep van Ome Jan (niet 'onze' Jan Bruel). En als je het dorp uit bent, kom je bij de Hatertse brug – in een ver verleden was dat een ophaalbrug. Even verderop de OLAT-post. Geen soep van Ome Jan voor mij, maar soep van OLAT-vrijwilligster Tilly.

De aanloop naar Mook is ook smal. Maar het zou ook idioot zijn als de gemeente daar alleen voor deze dag in het jaar de weg gaat verbreden! In Mook een restaurant 'herontdekt': de Schans, alleen

op de 30 km-route, maar er is veel te krijgen en de prijzen vallen mee.

Stortregen

Nu liepen we richting recreatiegebied Middelaar/De Plasmolen. Het weer: al twee dagen niet meer over gehad, maar nu begon de ellende pas echt: eerst nog wat druppeltjes, maar bij het binnenkomen van Middelaar stortregen. Begon om 10 over 10 en zou meer dan drie uur aanhouden. De een zal er meer over geklaagd hebben dan de ander.

Voor mij waren de 25 minuten tot café Malle Jan (alweer geen Jan Bruel) het ergst. Maar toen 35 minuten gezeten onder genot van twee lekkere koude pilsjes! En intussen ook een paar dames uit Vessem moed ingesproken. Een ander gedeelte van de bui zat ik in het pannenkoekenhuis, aan de voet van de eerste berg. Daar hoorde ik van een mevrouw dat het volgens de buienradar een uur later droog zou zijn, en ze had gelijk!

Het gedeelte dat nu kwam, met een prachtig uitzicht op Breedeweg en Groesbeek, baadde weer in de zon. In Groesbeek legde ik altijd aan bij café de Oude Molen, waar een vrouw mij en Sjaak elk jaar kwam aanmoedigen, maar dit jaar voor het eerst niet. Nu zat ik met Anneriet Janssen, Trudy Taal en Jans van Griethuizen bij De Post. Lekker uitzicht op de weg.

Bloemstuk

Op een gegeven moment liep Theo Gijzen langs met een bloemstuk. Eerst dachten we nog dat hij dat wou neerleggen bij deze horecagelegenheid i.v.m. onze overleden vriend Adje Mollen, maar Theo bleek al jaren een bezoek te brengen aan het Canadese Oorlogskerkhof op de Zevenheuvelenweg. Een heel prijzenswaardig initiatief! Het laatste dat ik aan WOII gedaan heb is het Airbornepad in 2004.

In Berg en Dal trof ik Phil, een Engelman die voor de 40^e keer liep. Hij gaf mij een bonnetje waarmee ik die avond een consumptie kon nemen in de Shamrock Pub. Tony had ik twee weken daarvoor al getroffen tijdens de Haervejen in Denemarken (300 km). En ook daar is hij een coryfee, hij mocht er zelfs de openingstoespraak houden.

Het laatste stuk van Berg en Dal naar Nijmegen, weer lekker schaduw, en dat na die regen van drie uur geleden! Dan de eerste wijk in Nijmegen, hier is het altijd hartstikke gezellig, en je gaat

met plezier die erepoort door die de mensen langs de kant voor jou vormen. Met Trudy Taal nog de laatste 2 km gelopen.

Die avond een vol programma: met Arie naar een optreden van de Moonlights bij mij voor de deur, daarna naar de Griek, en toen naar de Shamrock Pub voor Phil (foto rechts). Toen nog gekeken naar het avondprogramma van de Tour de France, wat redelijk verstaanbaar was ondanks de herrie van de Zomerfeesten buiten.

Jarig

24 juli: De laatste dag: Ik was jarig. (Was ook al het geval in een van mijn vorige stukjes over Nijmegen). Bij het café in Hatert waar ik eergisteren ook was, een extra regencapce gekregen van een andere wandelaarster. En wat gebeurt er, nadat ik het terras twee minuten verlaten heb: mijn paraplu breekt doormidden! Hoe kon ik dat plannen! Op het stuk naar St. Walrick zag ik iemand met een opdruk op zijn T-shirt: 'Ik word vandaag 50, je mag me feliciteren'. Ik merkte op dat ik helaas alweer zeven jaar ouder geworden was dan hij.

Net voor Overasselt trof ik Dick Rotmans. Ik ben anti-GSM, maar blij dat ik met zijn toestel mijn wandelvriend van het eerste uur Hans Schrijvers (ook al ruim 25 jaar OLAT) kon bellen. Dat

ik hem toch niet getroffen heb, is een tweede – hij had verplichtingen elders. Met Dick naar het enige café in Overasselt, en daar maakte Frans Staal reclame voor mijn verjaardag. Gelukkig niet gezoend en ook geen massaal 'Lang zal hij leven'!

Toen de heel lange dijk langs de Maas richting A73. Links in de verte zag ik de 30 km-lopers wandelen. Vervolgens over de Maasbrug, en nu moesten we het getoeter wel ondergaan. Als al die wandelaars nu eens niet zouden terugzwaaien.... Maar de mens is nu eenmaal een kuddedier!

Pannenkoek

Het dorp Linden is altijd versierd naar een bepaald thema – dit jaar de economische crisis. Er wordt hier heel wat afgefotografeerd. Een pannenkoek be-

machtigen bleek hier vorig jaar onmogelijk, maar omdat er toen misschien honderd mensen teleurgesteld moesten worden, ging het nu een stuk gemakkelijker.

Via de grindafgraving naar Beers, en daar weer de samenkomst met de 50 km, die er meteen ook weer vanaf ging. Dus wenste ik Dimitri en Rebecca van de Bourgondische Wandelaars 'een goede lus'.

Dan snel naar Cuijk, want daar zou Jan Bruel ons opwachten. Had wel even wat moeite (3x bot gevangen) om hem te vinden, maar even later kon ik me met hem, Dick, Jo Plisie en Jan de Noor opladen voor het gedeelte na de Maas. Jan de Noor had ook feest vandaag; die liep voor de 25^e keer. Afsproken om in Mook bij De Schans Jan en zijn vriendin Annelies te treffen. Daar nog gezellig gekletst met 'inboorlingen'. Ik zat nu weer een beetje achterop, maar weet hoe ver (langzaam) ik kan gaan. Bedankt, mevrouw van de VVV Malden, de soep was heerlijk. Maar dan doe ik die anderen, die me ook bloemen, water (bier) toereikten tekort!

Na Malden dus eindelijk de slotknip. Zat nu voor op Jan de Noor, die toch nog last had van een blessure van twee weken eerder. Wel erg leuk om een kilometer vóór de St. Annastraat opnieuw de oudgedienden Frans Staal en Ed Nicolaas te treffen. Ed is door mij voor het nageslacht vastgelegd (pag. 21). En ook vastgelegd is Jan Walg (foto pag. 20), de politieagent die bij café St. Anneke 12 jaar lang het verkeer heeft geregeld, en nu met pensioen ging.

Verrassing

Nog een blik geworpen op het terras waar Sjaak zijn vrienden van het St. Radboud Ziekenhuis ons elk jaar opwachtten, maar zonder Sjaak was ik toch meer geïnspireerd om de finish te bereiken. En zonder Sjaak en Oranje-singel lukte mij dat om 10 voor 6.

Op de Wedren nog een verrassing: enkele leden van mijn voormalige team RDODT (Royal Dutch Olympic Drinking Team) wachtten mij daar op, en samen hebben we de Vierdaagse daar en in de Molenstraat 'uitgedronken'. Van een etentje voor mijn verjaardag kwam niets terecht (broodje bal) – maar Trudy, het staat hier zwart op wit: dat gaat zeker nog een keer gebeuren!

-Peter van de Ven-

Connie als coach: kijken met de ogen van een debutant

Omdat er onder beginnende Vierdaagselopers relatief veel uitvallers zitten, bood de KNBLO dit jaar voor het eerst een trainingsprogramma genaamd ViaVierdaagse. Er konden 1500 nieuwelingen aan meedoen. Naast een aantal begeleide tochten werden vooral adviezen verstrekt via internet. Onze eigen **Connie Raijmakers** was een van de 14 coaches. Zij was gevraagd omdat ze een zeer ervaren wandelaarster is. Haar bijdragen en die van de andere experts staan op www.viavierdaagse.nl. De meest uiteenlopende zaken stelde Connie aan de orde, van sanitaire stops tot rode benen, maar bijvoorbeeld ook hoe je in een wandelgroepje omgaat met grote tempoverschillen. Die stukjes leverden dan weer vragen of reacties op.

„Het was leuk om te doen, maar soms moeilijk om goede onderwerpen te bedenken met al die specialisten in ons team”, zegt Connie. „Maar het werd voor mij vooral leuk tijdens de Vierdaagse. Ik ben met Huub bijna elke dag even gedag gaan zeggen op de posten van ViaVierdaagse. Op woensdag haalde we het nèt om eerst zelf te lopen en daarna in Beuningen met een aantal debutanten te praten, en hen een hart onder de riem te steken. Nadat we op vrijdag gefinisht waren, zijn we naar de post in Malden geweest en dat was nog leuker. Er waren wel mensen met blessures, maar iedereen kon met een gerust hart aan de intocht beginnen. Het is geweldig om weer eens met de ogen van een debutant daarnaar te kijken. Na 40x (Huub) en 46x (ik) beleefden we die eerste keer toch weer een beetje mee.”

De KNBLO is verrast over de goede resultaten van dit experiment, en wil er wel mee doorgaan. „Of ze mij ook weer vragen weet ik niet”, zegt Connie. „Ik ben wel heel tevreden over de samenwerking, want het is een enthousiast en deskundig team.”

HALLO WANDELAARS!

Hallo Wandelaars, ik heb weer een leuk Vierdaagseverslag. Al op zaterdag 18 juli zijn Kees en ik richting Nijmegen vertrokken. Ons tijdelijke woonadres was in hotel Haarhuis in Arnhem.

Zondagmorgen gingen Kees en ik naar de oecumenische Vierdaagseviering in de St. Stefanskerk. Hier was het best druk. 's Middags gingen wij alvast de startkaarten ophalen bij de Wedren. Daarna nog wat rondkijken in de stad. Het weer was zeer wisselvallig.

Net als vorig jaar lopen wij deze Vierdaagse met de Ronnie Tober Foundation (RTF, als je er meer over wilt weten bekijk dan hun

website www.ronnietoberfoundation.nl). Ronnie Tober liep dit jaar zelf voor de vierde keer mee.

Vanavond doen wij met de hele groep mee aan de vlaggenparade. Daar kwamen wij ook onze vrienden van het 50-jarige Hart van Brabant tegen. Na middernacht kwamen we weer aan in ons hotel. Dit was een hele mooie dag.

Maandag hadden we een rustige dag. Rond 11:00 uur met de trein naar Nijmegen. 's Middags gingen Kees en ik traditiegetrouw naar de Gouden Kruisdragers en daarna even langs de KRO, waarvan wij ook de verzorgingsposten aandoen. 's Avonds op tijd eten en slapen. Want morgenvroeg gaat al om 3:30 uur de wekker.

Dinsdag 21 juli - De dag van Elst

Kees en ik gingen met het hele stel van Arnhem naar Nijmegen met de trein van half vijf. Kort na vijven liepen we op de Wedren. Kees had de vroege start en ik had de late start. Samen vertrokken we om 6:15 uur. Het was een mooie happening: op dat vroege tijdstip stonden al veel mensen langs de weg want het beloofde goed weer te worden. We gingen richting Lent en Bemmelen en Elst en een stukje richting Arnhem. Na een paar stops gingen we even zitten bij café-restaurant De Klomp, waar onze jongens van de RTF ook waren met hun vrouwen. Ik was in de gelegenheid om even met de pet rond te gaan en we haalden een mooi bedrag op – waarvoor dank namens de stichting! Via Beuningen, Oosterhout en de dijk kwamen we terug in het centrum van Nijmegen. Rond 16:00 uur waren we binnen en dronken een welverdiend pilsje bij de KRO-post. Toen we vervolgens naar het station liepen, zagen we nog mensen over de dijk lopen. Het was een mooie dag, met goed en warm weer. Die avond hebben we lekker gegeten en heerlijk geslapen.

Woensdag 22 juni - De dag van Wijchen

Ook vanmorgen ging de wekker weer om 3:30 uur af en gingen we na het ontbijt snel richting Nijmegen. We gingen om 6:20 uur van start. Meteen op weg naar Wijchen, met onderweg een aantal stops. Bij OLAT even een korte stop gehouden. Toen gingen we verder richting Beuningen en Weurt. Het weer was beter dan verwacht, het bleef droog. We gingen even langs de rustposten van de RTF, de Sprong en de KRO.

Rond half vier liepen we richting Nijmegen, de Kanaalstraat. Het was Roze Woensdag. Ronnie Tober heeft de eerste Roze Ster in ontvangst genomen uit handen van burgemeester Thom de Graaf van Nijmegen. Om kwart over vier waren we bij de Wedren. Vandaag werden Kees en ik onthaald door Ronnie Tober en SBS6, mooi was dat.

Donderdag 23 juli - De dag van Groesbeek

We waren weer heel vroeg uit de veren. Om 6:15 uur gingen we van start, in de richting van Malden, Mook en Middelaar. Het regende langdurig maar toch was het goed wandelweer. We kwamen over de Zevenheuvelenweg bij Groesbeek, waar het toch altijd mooi lopen is. We hadden daar om half negen onze eerste RTF-rust bij de stichting Dichterbij in Malden. Daarna nog drie stops gehad, bij De Sprong en OLAT en de KRO.

We hebben vandaag weer genoten en kwamen toch nog droog binnen. Rond 16:00 uur liepen we naar de Wedren om uit te scannen, daarna via de KRO om een heerlijk pilsje te drinken en toen met de trein weer richting Arnhem.

Vrijdag 24 juli - de Dag van Cuijk

Vandaag alweer de vierde en laatste etappe van de Vierdaagse. 's Morgens mochten we een uurtje vroeger van start, we vertrokken al om 5:20 uur. Eerst door Hatert, waar Kees al heel lang een leuk koffie-adresje heeft: een gezin dat hier altijd klaarstaat met koffie en een verse wafel voor 1 euro. Later hadden we nog een koffiestop bij de Sprong. Kees nam daar een bakje koffie, ik nam water.

Dan richting Overasselt, waar de RTF ons stond op te wachten. Over de dijk ging het verder. In Linden maakten we toch even een pitstop om te zien wat het dorp nu weer als thema gemaakt had. De crisis was mooi uitgebeeld! Toen weer door richting Beers. We hielden een korte stop bij de Sprong en in Cuijk. Bij de RTF kregen we heerlijke aardbeiensoep, lekker fris. Dan richting Mook en Malden, en de laatste 15 km terug naar Nijmegen.

Wij hadden gehoopt rond half drie bij restaurant de Heeren van Sint Anna te zijn, in verband met de tv-uitzending van SBS6. Maar dit lukte ons toch echt niet. Wij belden Corné en Miranda dat we pas rond vier uur zouden aankomen bij het restaurant, en dat lukte wel. Tegen 16:50 uur gingen we ons afmelden. Met Corné en Miranda gingen we toen naar café Faber waar heel onze ploeg bij elkaar zat. Dit was heel leuk.

Onze dank voor deze mooie dagen gaat uit naar de stichting Vierdaagse, OLAT, de RTF, de Sprong, hotel Haarhuis en ook het publiek. En speciale dank voor Kees Mol, die mij heel goed begeleid heeft, zodat ik niet ben gevallen over scheve stoeptegels en andere obstakels.

Groetjes van de Globetrotters
-Kees en Inge Mol-van Egmond-

Hemelse klanken op de hoogste berg van Nederland

Op 27 juni hield wsv NOAD in Bocholtz een jubileumtocht: de Keiendorptocht. Om half zes in de ochtend kwamen wij aan bij café Oud Bocholtz, waar wij ons voor tweemaal 1 euro vijftig inschreven op de langste wandelafstand, 60 km. Na een kopje koffie te hebben genuttigd gingen we om zes uur met 32 personen van start.

Wat een prachtige tocht zou dat worden. Voor we het goed beseften, kwamen we bij de eerste rustplaats, dat was na 7 km. Hier dronken we een bekertje koffie alvorens we verder gingen richting Vaals. Daar wandelden we door het centrum naar de Boudewijntoren, bij het Drielandenpunt, waar de tweede controle plaatsvond.

Na de controle begon het flink te regenen. Goed beschermd in onze regenuitrusting zetten we de tocht voort in de richting van Moresnet Chapelle, op 18,6 km. Daar aangekomen werd het ook meteen droog. De controle was in Brasserie Bellevue, en vanuit deze rustpost vertrokken we voor een lus rond Moresnet. Het rondje Moresnet ging door een schitterende omgeving en mensen die je daar tegenkwam spraken of Duits, of Frans of gewoon Bels. Na dit rondje kwamen we weer terug in Brasserie Bellevue en hadden wij er 29,2 km opzitten. Nu namen we wel de tijd voor een rondje bier: 1 trappist Valdieu en 1 kriek Bellevue.

Vervolgens gingen we een lus wandelen richting Gemmenich Plombières. Het was een prachtig rondje en voor we het goed beseften, kwamen we voor de derde keer bij Brasserie Bellevue. Nu hadden wij er 37,25 km op zitten. Na controle bleven we nog even voor eenzelfde consumptie als eerder op de dag en dat was heerlijk. De tocht ging daarna verder richting Gemmenich. Daar aangekomen konden we ook nog even meegenieten van het Drielandenpuntconcert. Het voorprogramma werd verzorgd

door de Italiaanse zanger Tony Alessi, zijn dochter Sandra en Marc Canto. Deze operamuziek klonk echt geweldig in de buitenlucht. Met deze muzikale begeleiding bereikten we de top van het Drielandenpunt en tevens de plaats waar het concert plaats vond. Hemelse klanken op de hoogste berg van Nederland, met dank aan Guido Dieteren en Wendy Kokkelhoven. Het concert komt trouwens later uit op DVD.

Karakteristieke dorpjes

Bij de Boudewijntoren (43,95 km) werden we weer gecontroleerd en na een bekertje koffie hervatten we onze tocht richting Aken. We liepen langs het ziekenhuis en kwamen door enkele karakteristieke dorpjes. Het laatste controlepunt was op 53,85 km. Nadat we daar een stukje v্লাai en een bekertje koffie hadden gedronken gingen we verder naar de finish.

Inmiddels was het weer flink gaan regenen, maar dit kon de tocht echt niet meer verpesten. En zo liepen we over Oirsbach weer terug naar Bocholtz en melden ons af bij café Oud Bocholtz. Toen was het inmiddels 17:17 uur.

Onder het genot van een consumptie werd nog even nagepraat en zo kwamen we er ook achter dat het concert dat we onderweg mochten meebeleven niet door het jubilerende NOAD was geregeld, maar puur toeval was. Dat verleidde ons ertoe om andere woorden te bedenken met de afkorting NOAD (wat officieel staat voor 'Nooit Opgeven Altijd Doorgaan') maar die zullen we hier achterwege laten.

Zo keerden we huiswaarts na echt een geweldig mooie dag. NOAD bedankt!

-Mart en Mariet Douven-

CLUBREIS ZOUTLEEUW-HOEPERTINGEN

De laatste clubreis van dit jaar gaan we wat minder ver van huis. Op het programma staat de GR 128, ook wel Vlaanderenroute geheten. Dit pad loopt van Wisant aan de Noordfranse kust tot Aken in Duitsland. Het gekozen traject voert ons door de Haspengouw.

In tegenstelling tot de beboste Ardense heuvels is het hier echt Vlaams platteland. Je kijkt er mijlenver weg over de landerijen, met aan de horizon de silhouetten van de dorpskerkjes. Het is een oud agrarisch gebied, vooral bekend om zijn fruitteelt, maar of dit zo blijft is de vraag want de concurrentie uit de voormalige oostbloklanden is moordend. Veel fruit bleef dit jaar ongeplukt aan de boom hangen.

We beginnen onze tocht in Zoutleeuw, een klein stadje maar bomvol historisch erfgoed. Zijn ligging aan het riviertje de Kleine Gete en een belangrijke weg tussen Keulen en Brugge maakten het in de late Middeleeuwen tot bloeiend centrum van handel en nijverheid – de Leeuwse la-

kenindustrie was tot ver over de grenzen bekend. Vanaf de zestiende eeuw werd de inmiddels versterkte stad getroffen door oorlogen, overstromingen en stadsbranden, maar veel monumentale gebouwen zijn wonderwel gespaard gebleven. De Sint Leonarduskerk op de Grote Markt staat zelfs op de UNESCO-lijst.

De GR 128 loopt mooi door het oude centrum, volgt gedeeltelijk de Kleine Gete en komt zo uit in Het Vinne. Dit uitgestrekte natuurgebied met zijn netwerk aan slootjes is een waar paradijs voor watervogels, die hun aanwezigheid luidruchtig kenbaar maken. Voor de liefhebbers is er een

uitkijktoren. Nadat de route wat bossen heeft doorgestoken, belandt de wandelaar midden tussen de eerste boomgaarden van de Haspengouw. Na een poosje volgt weer een bosgebied. Via domein Nieuwenhoven en een typisch Belgische kasseienweg komen we terecht tussen nog veel meer boomgaarden.

Vorbij een kapelletje komt dan al gauw het eindpunt in zicht: het dorpje Hoepertingen, dat al tegen de meer glooiende Voerstreek aan ligt. Vroeger was dit een echt boerendorp, tegenwoordig meer een plek voor burgers die graag 'buiten' wonen. In de omgeving treft men nog enkele eeuwenoude boerenhoeven. De historische kern van het plaatsje zelf, met zijn Waterkasteel (nu bezinningsoord), Sint Vedastuskerk en Sint Jobskapel, is beschermd dorpsgezicht. En men zal er vast ook een aardig cafeetje hebben om uit te rusten van een mooie herfsttocht.

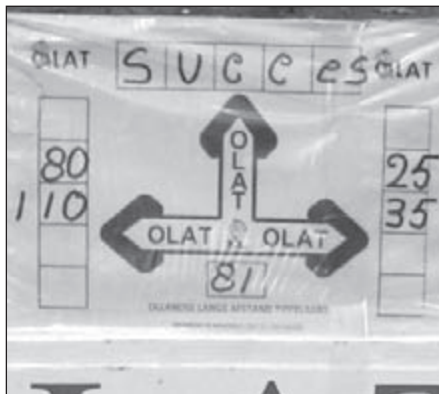
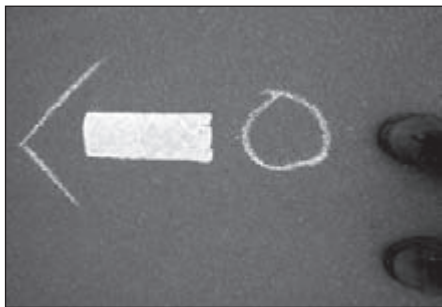
Voor praktische informatie zie pag. 5

CREATIEF MET KRIJT

Als je een tocht van 80 of 110 km moet bewegwijzeren met krijtpijlen op het wegdek, wil je aan het eind weleens wat melig worden. Bij het naderen van de grote rust op 55 km kregen de deelnemers aan de Kempenlandtocht dan ook steeds vaker grappige en creatieve varianten te zien. En trouwens ook opbeurende teksten.

Op zaterdag volgden de lopers het parcours van de KWD en ook hier werden pijlen soms gebruikt om de moed erin te houden.

Een kleine greep uit het assortiment morele opkickers.

Wie bedenkt een nieuwe naam voor het verlengde Peellandpad?

Na de aankondiging in ons vorige nummer, dat het Peellandpad (van Roermond naar Den Bosch) zou gaan verdwijnen, kreeg routebouwer en coördinator Ad Verbakel heel veel reacties in de trant van 'Wat jammer nou!'

Daarom wil hij er graag op terugkomen. Het is namelijk niet zo dat het pad zelf wordt opgeofferd. Alleen de naam moet verdwijnen. Dat komt doordat de route helemaal naar West-Brabant wordt doorgetrokken. Via diverse nieuwe natuurgebieden loopt het straks via Breda en Oudenbosch naar Bergen op Zoom. En dat heeft met de Peel helemaal niks van doen.

Er moet dus een nieuwe, bruikbare naam verzonden worden. Ad roept hiervoor de hulp in van alle OLAT-leden. Wie een goed idee heeft, kan dat bij hem indienen, of via de redactie van OLAT Nieuws en de website.

Tegelijk met deze uitbreiding wordt het bestaande pad overigens wel helemaal herzien, wat na zo'n jaar of tien jaar broodnodig is. Bij Den Bosch ligt bijvoorbeeld het hele gebied rond de A2 overhoop. In het aangepaste tracé blijft men uit de buurt van het industrieterrein in Uden en wordt ook met een grote boog om het vliegveld van Volkel heen gelopen.

Ad Verbakel ziet verder kansen om behalve de natuurgebieden ook wat meer Brabants stedenschoon in de route op te nemen. Het centrum van Den Bosch en Breda is immers de moeite waard, net als de basiliek van Oudenbosch.

In Bergen op Zoom haakt het vernieuwde pad aan bij andere LAW-paden als de GR5, zodat daar een echt knooppunt ontstaat. „Nu is West-Brabant nog een witte vlek op de kaart. Er loopt niet één fatsoenlijk LAW-pad doorheen terwijl je zo kunt doorlopen van het ene natuurgebied in het andere”, aldus Ad, die in stilte al een hoop voorbereidend werk heeft verzet. „Het moet 100 procent super worden, dus ik zet me ook 100 procent in.”

Met de betrokken gemeenten en Natuurmonumenten is al overleg geweest. **Toon Vissers** helpt met cartografie en fotografie en **Jeannette** en **Vincent van Boerdonk** zorgen voor een goede routebeschrijving. „In februari 2010 willen we beginnen met markeren en dan moet het pad in de loop van dat jaar klaar zijn.”

KORT NIEUWS

WETENSCHAPPERS TESTEN SANTIAGOGANGERS

'Op pad met de vetpelgrims' stond er boven het artikel in NRC Handelsblad van 8 augustus. Het bleek te gaan om een onderzoek van de Utrechtse hoogleraar Frank Visseren naar de medische effecten van een pelgrimage naar Santiago de Compostela. Hij kwam op het idee toen hij daar in 2007 zelf was.

Visseren is gespecialiseerd in bloedvaten en volgde 15 mannen en 15 vrouwen met overgewicht, maar verder gezond, om te kijken wat de Camino op dit vlak met hen deed. Tussen Leon en Santiago controleerden assistenten dagelijks de bloeddruk, polsslag, glucose, cholesterol en nog wat zaken. Opvallend was dat de slechte typen cholesterol na zo'n 300 km wandelen spectaculair waren gedaald. En dat terwijl de deelnemers onderweg niet echt gezond leefden. Chocoladecroissants in plaats van bruin brood, veel friet, weinig groente en aan het eind van elke etappe flinke hoeveelheden bier, wijn en brandy. „Het leek meer een kroegentocht dan een pelgrimstocht”, zei een van hen achteraf. „Alleen lagen de kroegen wat ver uit elkaar.”

Omdat de testresultaten nog vergeleken moeten worden met een controlegroep die thuis bleef, durft Visseren nu geen harde conclusies te trekken. Volgend voorjaar weten we meer.

NEDERLANDS DAGBLAD BIJDT AIRBORNE-ARRANGEMENT AAN

Het christelijk georiënteerde Nederlands Dagblad grijpt de 65^e herdenking van **Market Garden** aan om zijn lezers een wandelarrangement aan te bieden op basis van het Market Gardenpad. Een leuke opsteker voor OLAT dat dit lange-afstandspad tussen Lommel en Arnhem vijf jaar geleden heeft ontwikkeld. Het komende half jaar wordt het pad in een aantal etappes gelopen. Iedereen kan intekenen. Zie www.nd.nl > lezersaanbiedingen.

Nog meer Airborne-nieuws: in Eerde vindt zondag 20 september een **Memorial Walk** plaats van 7,5 of 15 km. Start van 08:00 tot 10:00 uur bij de molen.

Zie www.airbornememorialwalk.nl

BATAVIËREN IN GELDROEP

„De tijd van de Bataviëren is terug”, riep **Mia, Janet, Annie, Annie en Corrie** (foto linksonder, vlnr) verontwaardigd uit in de bijna opgeruimde sporthal, na afloop van de KWD. „Wij vrouwen doen al het werk en de mannen zitten aan het bier.” Inderdaad! En nu vragen sommigen zich misschien stiekum af: Zou de emancipatie dan al door de Bataviëren zijn uitgevonden?

TRAININGSWEEKEND IN LIMBURG KOMT ER WEER AAN

Van 6 t/m 8 november is er voor het vierde jaar in successie weer een trainingsweekend in Limburg voor mensen die iets willen leren op het gebied van (snel-)wandelen. De nadruk ligt natuurlijk op gezellig samen trainen in een mooie omgeving en onder leiding van gediplomeerde trainers. Maar ook is dit een prima gelegenheid om nieuwe contacten op te doen.

Doel is het ontwikkelen van een betere loopstijl met meer ontspanning, en hierdoor vaak een hoger wandeltempo of gewoon minder moe aan de finish.

Voorkennis of aanleg is geen vereiste. Voorbije jaren hebben geleerd dat echt iedereen er iets van kan opsteken. Ook zal iedereen op zijn niveau worden begeleid. Dus beginner of topper, prestatieloper of recreatieve wandelaar, iedereen kan meedoen.

Alle facetten binnen de sport komen aan bod. Met dit jaar extra aandacht voor Ultra Snelwandelen, met afstanden boven de 50 km. Een sportmasseur levert tegen een kleine vergoeding zijn diensten.

We verblijven in De Bekerhof (Beekstraat 9, 6013 RV) in Hunsel, vlak onder Weert en goed te bereiken met de bus. Net als af-

gelopen jaar kunnen wij maximaal 40 cursisten herbergen.

Het programma loopt van vrijdag 6 november 16:30 uur tot zondag 8 november 16:00 uur. Het complete weekend kost €70 per persoon bij inschrijving en betaling vóór 15 september; daarna €85. In deze prijs is alles inbegrepen, zoals hapjes, drankjes en het begeleidende cursusmateriaal. Uiterste inschrijfdatum is 15 oktober. Slechts één dag komen kan ook, voor €30. Voorinschrijving blijft vereist.

Aanmelden kan d.m.v. een e-mail naar snelwandel@online.nl of een briefje naar M. Sobczak, Willem van Oranjestraat 22, 6371 EV Landgraaf, o.v.v. van naam, geboortjaar en adres. Betaling geschiedt door overboeken van het bedrag naar M.E.O. Sobczak, rekening 93.53.16.019 (SNS) te Landgraaf o.v.v. 'Hunsel & naam'. Na bevestiging van de betaling geldt men pas als ingeschreven.

Deelnemers moeten zelf een slaapzak, kussensloop en laken meenemen. Meer informatie: <http://gazn.nl/bekerhof.htm> en <http://picasaweb.google.nl/Iranicuss>.

-Marcelino Sobczak-

OP VERZOEK

„Deze foto móet echt in het OLAT Nieuws”, vonden **Jeu Strucks, Marianne van Heereveld en Bram Stelling** (vlnr) die op het Een-eind voor hofphotograaf Noud Wijn hadden geposeerd. Nou, vooruit dan. En mocht het gezelschap hierover een weddenschap afgesloten hebben, dan wil de redactie volgende keer graag een glaasje meedrinken....

PRIKBORD

GERRIT LEGIERSE MAAKT 40x SOMEREN VOL

Op z'n negentiende liep **Gerrit Legierse** zijn eerste Kennedymars in Someren. Hij is nu net 59 geworden en voltooide onlangs de 40^e editie van dit populaire wandelevenement.

„Gelukkig heb ik altijd mee kunnen doen. Nooit ziek, ook nooit familie-omstandigheden waardoor ik een jaar moest overslaan. Want dat weet je natuurlijk nooit.” Wel is hij bijna altijd jarig op of rond het weekend van Someren. Maar zijn familie is er allang aan gewend dat het een weekje later gevierd wordt.

Als jongste in een groot gezin, kwam Gerrit via een oudere broer met de wandelsport in aanraking. Een hardloper, en lid van HAC in Helmond. „Daar ben ik eerst ook lid van geweest. Zestien marathons heb ik gelopen, waarvan drie onder de 3 uur”, zegt Gerrit trots. Zijn beste tijd, 2 uur 49 minuten, rolt er moeiteloos uit: „Dat was in 1984 in Eindhoven, op 18 september, bij 25 graden.”

Hardlopen doet hij nauwelijks nog. Maar wandelen des te meer, dat is echt zijn hobby. In al die veertig jaar heeft hij zo'n 32.000 kilometer achter zich gelaten. Behalve Someren zitten daar ook veel andere Kennedymarsen tussen, wat het totaal op 84 brengt. Alleen al Sittard heeft hij 31 keer op zijn conto staan. Verder nog Kennedymarsen in Venray, Bergeijk, Breda en Tilburg.

Helaas had hij al veel tochten gewandeld voor de KNBLO er stempeltjes aan ging verbinden. Die tellen officieel dus niet mee voor een medaille. Maar daar kan Gerrit Legierse niet echt mee zitten. Hij houdt gewoon zelf zijn wandelkilometers bij, en de stempels van de bond kunnen hem gestolen worden. „Eerst liet ik wel mijn tochten afstempelen, maar toen is er een keer een wandelboekje kwijtgeraakt wat ik had ingeleverd, en daarin stonden hele mooie tochten. Het is later bij toeval

REISBEGELEIDER GEZOCHT

Vanwege zijn gestaag verslechterende ogen is **Constant Dedel** op zoek naar een begeleider die hem kan vergezellen tijdens de IML-reis naar Fulda (Duitsland) van 2 t/m 5 oktober a.s. en alle IML-reizen van 2010. Constant reist altijd met Jago Travel (tel. 0114-650990) en verwijst daarheen voor nadere informatie.

wel weer teruggevonden. Maar sindsdien neem ik geen wandelboekjes meer mee en plak ik thuis de stickers erin.”

Ook bij OLAT, waarvan hij nu 35 jaar lid is, heeft Gerrit Legierse fraaie resultaten geboekt, onder meer bij het jaarlijkse Wedstrijd- en Prestatiewandelen in Sint-Oedenrode. Als snelwandelaar stond hij zijn mannetje: „Ik heb ooit 100 kilometer afgelegd in 12 uur 19 minuten.”

Daarnaast wandelt hij veel recreatieve tochten, waaronder de winterseries van OLAT. „Maar ik ga ook zeker driemaal per maand een trainingsrondje van gemiddeld 20 km wandelen op de Strabrechtse Heide, gewoon op mezelf.” De hei ligt voor hem om de hoek, want hij woont in Mierlo.

In al die jaren is Gerrit maar weinig geblesseerd geraakt. Maar één keer had hij zo'n hardnekkige ontsteking in scheenbeen en knie dat hij een hele poos niet kon lopen. „Blessures moet je uitvieren. Maar je moet wèl in beweging blijven. Dat is goed voor het genezingsproces. Dus toen ben ik gaan fietsen, zes weken aan een stuk, honderden kilometers. En was ik gelukkig op tijd weer fit voor de Kennedymars in Someren.”

Nu hij de 40 heeft volgemaakt, weet Gerrit nog niet of hij naar nieuwe mijlpalen gaat streven. „Dat zie ik volgend jaar wel weer.”

SPOEDCURSUS OLAT

In Geldrop kon je haar drie dagen lang overal tegenkomen, onze nieuwe vrijwilligster **Alice van Dyk**. Ze was meegekomen met **Tony van Duijn** (de rechterhand van KWD-campingbaas **Ad Koerntjes**, en tevens verzorger bij de Kempenlandtocht) en wilde best de handjes laten wapperen nu ze toch hier was. Nou graag! Want bij zo'n groot wandelevenement kun je altijd extra hulp gebruiken. Dus werd Alice ingezet bij de inschrijving van kampeerders en mensen die kwamen overnachten in sporthal de Kievit. Dat beviel blijkbaar zo goed, dat we haar even later troffen achter de inschrijftafel voor de 80 en 110 km in de kantine van de Kynologenclub. En de volgende ochtend in de sporthal zelf, waar ze enthousiast meehielp bij de afmelding van de Kempenland-deelnemers. Dat Alice echt de smaak te pakken had, was wel duidelijk toen ze daarna ook achter de KWD-tafels opdook. Als dat geen spoedcursus OLAT is!

CONSTANT AAN DE WANDEL

VIER DAGEN IN CASTLEBAR (IERLAND)

Op woensdag 1 juli 2009 reisde ik vanaf Schiphol per vliegtuig naar Dublin. Deze wandelreis was georganiseerd door Jago Travel. Eindbestemming was Castlebar, waar diverse onderkomens waren geregeld o.a. in het 'Welcome Inn'. Dit was tevens het centrale punt waar 's avonds de officiële openingsceremonie plaatsvond.

De eerste wandeldag voltrok zich bij zonnig weer door een mooie omgeving. Die avond was er volop muzikaal vertier.

Op de tweede wandeldag viel onderweg vooral een mooi wit kerkje op. Evenals de vorige dag was het mooi wandelweer. De avond werd opgeluisterd door bekende Ierse musici.

Op zaterdag werd vooral de omgeving noordoostelijk van Castlebar verkend. Ook deze dag verliep zonnig. Het werd een mooie wandeldag met weer een mu-

zikale afloop. Zondag 5 juli was de start voor het hotel. De vroegere startplaats (Mall) was nu in de route opgenomen. Ook nu genoten we bij mooi wandelweer van een prachtige omgeving.

De vierdaagse werd afgesloten met een officiële ceremonie met toespraken en prijsuitreikingen. Dat alles in een muzikale omlijsting. Het deelnemersaantal lag rond de 900.

De wandelgasten besloten de dag met een diner in het hotel. Na nog van een heerlijke nachtrust te hebben genoten, vertrok het gezelschap de volgende morgen richting Dublin, waar nog gelegenheid was om inkopen te doen en rond te slenteren door het centrum. Het vliegtuig bracht ons weer veilig terug op Schiphol. Die avond sliep ik weer in mijn eigen bed.

-Constant Dedel-

La Gomera: tocht naar Ermita Santa Clara

La Gomera, een van de kleine Canarische eilanden, is gelukkig niet aangetast door massatoerisme. Er komen vooral rustzoekers en wandelaars. Als uniek wandeleiland krijgt het steeds meer bekendheid. De wandelfaciliteiten nemen toe; er zijn meer kaarten in de handel – zij het dat de ingetekende wandelroutes er niet allemaal even nauwkeurig op staan. Hier en daar staan handwijzers voor de wandelaar en op sommige plaatsen is zelfs een gemarkeerde route te vinden. Deze keer een verslag van een wandeltocht vanuit Vallehermoso.

Vanaf het dorpje Vallehermoso dat op een bescheiden hoogte van 200 meter ligt, voeren er verschillende oude muilnierpaden naar de Cumbre de Chigueré, een schaars begroeide bergrug, maar wel met een fantastisch uitzicht over zee en op het naastgelegen eiland La Palma.

Het vervelende – of het leuke, het hangt er maar vanaf hoe je het bekijkt – is dat veel van de vroegere muilnierpaden niet meer als zodanig gebruikt worden en soms de neiging hebben te verdwijnen in opgeschoten struikgewas of te verzanden in een aantal geitensporen om daarna tenslotte helemaal te verdwijnen.

Steil naar boven

We besluiten vanaf het dorp de asfaltweg richting kust te lopen om daarna het haaks hierop staande pad richting Ermita San Pedro te nemen, een kapelletje ergens halverwege de berg. Vóór we bij het kerkje komen moeten we dan wel ergens linksaf een pad zien te vinden, zoals op een van onze nieuw aangeschafte kaarten aangegeven staat.

Na een kleine kilometer vanaf Vallehermoso vinden we tussen de huisjes die tegen de berg aangeplakt zijn een pad naar boven.

Weer even later vinden we een houten wegwijzer naar Ermita San Pedro en nota bene een geel-witte markering. Steil gaat het pad naar boven. Na een paar honderd meter hangen we al boven de laatste huizen. Toch is het pad goed begaanbaar. We volgen de ezels van een paar decennia geleden en de wandelaars van de laatste jaren. De berg wordt kaler en kaler, struiken worden struikjes en komen niet hoger dan de knieën. Hier en daar zien we een sporadische markering op plaatsen waar het pad minder duidelijk is. Het pad buigt, na eerst pal noord te

hebben gelopen, steeds verder naar het westen. Daar moeten we uiteindelijk wel naar toe, maar dan moeten we wel de Ermita San Pedro in zicht hebben. We draaien steeds verder westwaarts. Behalve een flauw geitenspoor zien we niets wat op een afslag lijkt.

Verlaten

Als we boven op de eerste bergrug zijn, weten we dat er geen splitsing (meer) komt. We besluiten de markeringen te blijven volgen. Vaarwel Ermita San Pedro. Het pad is nu vlak en we hebben

Her en der primitieve hutjes, meestal verlaten, soms nog met sporen van bewoning

een schit-te-rend uitzicht. Onder ons loopt een kloof. Op de bodem hier en daar een verlaten veldje, ooit voor landbouw gebruikt, met in de verte af en toe een verlaten hutje.

Zo was het hier vroeger. Bescheiden landbouw beneden in de kloven, mogelijk gemaakt door een regenriviertje en

hogerop plaats voor de geiten, die hun eigen kostje moesten opscharrelen.

We zijn nu anderhalf uur onderweg en hebben nog niemand gezien, totdat we achter ons opeens voetstappen en gehijg horen. Het blijkt een hardloper te zijn, die ons groetend passeert. Op weg naar... ja, naar wat eigenlijk. Waarom eerst een uur klimmen om daarna pas te kunnen rennen?

We vervolgen onze weg, die draait en keert en biedt steeds een nieuw uitzicht op een prachtig panorama. Een woeste verlatenheid met hier en daar sporen van vroegere menselijke aanwezigheid.

Een half uurtje later, na het rond van een rotspunt, botsen we bijna tegen de hardloper op die ons nu tegemoet komt. Op weg waarheen? Strippenkaart vergeten? We zullen het nooit weten.

Natuurlijk dak

De kloof wordt steeds smaller. Ondieper ook. De overkant is een steenworp ver. We stijgen langzaam de kloof uit, evenals de wind, die zichzelf versterkt naarmate de kloof smaller wordt. Vóór ons een plank over het stroompje dat nu nauwelijks een meter breed is.

We zien groente en een aardappelveldje. Hier? Twee uur lopen van de bewoonde wereld? Het wordt nog gekker, er staat een hutje. We willen in de luwte hiervan wat rusten en eten. Ik loop het stille erf op. Plotseling zie ik een tafeltje met een stoel. Een plastic tafeltje; een open deur. Ik beseft dat het hutje bewoond is en draai om.

We gaan verder. Een haarspeldbochtje verder vinden we een plateautje. Uitkijkend over de kloof die aan onze voeten van smal naar breed uitwaaiert rusten we en eten wat. Zo te zien zitten we op het natuurlijke dak van het hutje dat tegen de rotswand leunt. Op het dakterras, zogezegd.

In het wild

Het pad kurkjetrekt naar boven. We passeren weer een teken van leven. Dit keer een hek, met een bord plus markering. Met behulp van mijn rudimentaire kennis van het Spaans begrijp ik dat we het hek weer moeten sluiten, want er lopen geiten wild in het rond.

Steil, steiler, steilst. We zien alleen sporen van geiten, die blijkbaar minder

Het uitzicht is hier schit-te-rend

Weelderig groen op de terugweg

moeite met de helling hebben dan wij. Na het vanzelfsprekend volgende hek komen we uiteindelijk op de volgende bergrug, de Cumbre de Chigueré. Een prachtig uitzicht. La Palma in de verte. En een bord met een handwijzer.

Op naar het volgende kapelletje, de Ermita Santa Clara. We moeten naar links. Naar links? Volgens de kaart moet de Ermita rechts liggen, meer naar het noorden.

Steile rand

We willen niet eigenwijzer zijn dan de gene die de wegwijzer neergezet heeft en slaan linksaf in zuidelijke richting. Na een halve kilometer over een brede zandweg komen we inderdaad bij de Ermita. Dit is bekend terrein van vroegere wandelingen. Zelfs per auto vanuit de tegenovergestelde richting bereikbaar. In de luwte van het kapelletje rusten we wat.

Voorbijrijvende rookwolken en bijkomende nieuwsgierigheid leiden ons naar een bultje. Een paar lokale jongelui zijn een vuurtje aan het stoken voor een provisorisch tentje. Tentje en vuurtje hebben het allebei moeilijk vanwege de wind en het natte hout.

We kijken nog een keer om naar La Palma en gaan aan de afdaling beginnen. Dit is het meest gebruikte traject van Vallehermoso naar de Ermita Santa Clara. Keurige markeringen en een heuse ruwhouten balustrade langs een steile rand leiden ons langs de helling van de Teselinde (876 m) naar beneden door het bos. Eerst nog spiraalsgewijs, maar daarna steeds vlakker. Kronkelig, dat wel.

Het landschap is totaal verschillend dan dat op de heenweg. Een weelderige begroeiing. Eerst bos, dan struiken, later een enkele palm en tenslotte hier en daar een palmbosje waar het pad doorheen trekt. We dalen af door de Barranco de la Era Nueva, zoals de kloof heet; deze keer niet bovenlangs de kloof maar dóór de kloof, die hier trouwens niet zo steil is.

Wéér een hutje. Nu duidelijk onbewoond. Truus neemt een kijkje. De bewoners zijn nog niet zo heel lang geleden vertrokken. Aan de muur is een schilderijtje blijven hangen en naast de hut ligt een waterreservoir dat nog functioneert.

Vallehermoso komt dichterbij. Een half uurtje na het hutje zijn we weer op het

asfalt. Voor we terugrijden drinken we wat en kopen een fles wijn van de plaatselijke wijnboer. Na een uur rijden zijn we weer thuis.

Deuk

Toch zit me iets dwars. Waarom kwamen we een halve kilometer noordelijk van de Ermita uit in plaats van zuidelijk? Ben ik werkelijk zo'n slechte kaartlezer? M'n landmeetkundig ego loopt een deuk op.

Ik graai alle kaarten bijeen die we hebben. Volgens drie verschillende kaarten komt hetzelfde pad op drie verschillende plaatsen boven op de bergrug uit. Dat zegt me even genoeg.

Laten we het er maar op houden dat mijn drang naar cartografische perfectie een vorm van beroepsdeformatie is. 's Lands wijs, 's lands eer. En ach, het gaat tenslotte om het idee en het plezier in het wandelen. We zullen wel teveel verwend zijn door OLAT met een pijl voor iedere richtingverandering en een routebeschrijving met linksaf of rechtsaf na zoveel meter, denk ik dan.

-Kees van Vessem-

Veiligheid

Veiligheid in de wandelsport, wat moeten we er mee? Sinds de Vierdaagse van 2006 staat veiligheid bovenaan bij veel wandelsportorganisaties en verenigingen. In het juninummer van het Wandelsportmagazine staat het thema veiligheid prominent in beeld. Eerlijk gezegd ben ik geschrokken van de veelheid en overdaad aan veiligheidsmaatregelen die ik daar ben tegengekomen. Ziehier het lijstje met veiligheidsmaatregelen/aanbevelingen in willekeurige volgorde. Hou je vast.

- calamiteitenplan opstellen
- calamiteitenplan naar politie, brandweer, GGD enz.
- calamiteitenplan uitdelen aan wandelaars
- calamiteitenplan doornemen met Rode Kruis/EHBO
- parkoers doorspreken met de gemeente/politie
- Rode Kruis en EHBO inzetten
- risico-inventarisatie uitvoeren
- AED-apparaten (defibrillators) inzetten
- verkeersregelaars inzetten
- kegellamp voor verkeersregelaars
- goede parkeervoorziening regelen bij startplaats
- portofoons inzetten, (06-nrs hebben soms geen bereik)
- mobiele teams met water inzetten tijdens hitte
- GPS coördinaten van rustposten naar de hulpverleners
- GPS-apparatuur meenemen per wandelgroep
- bezemwagen/hulpdienst voor uitvallers
- motoren, auto's en fietsers circuleren op parkoers
- sleutels van slagbomen in het bos voorhanden hebben
- parkoers in stukken met speciaal kenmerk verdelen
- info over alle hulpverlening op routebeschrijving
- infokaart met aanwijzingen en telefoonnummers.
- bereikbaarheid startbureau op routebeschrijving
- fluorescerende hesjes voor wandelaars bij nacht
- wandelaars zich laten afmelden bij bostochten
- EHBO-spullen in de rugzak van wandelaars
- fluitsignaal van begeleiders bij naderende auto's
- veiligheidsvestjes voor begeleiders
- wandelbegeleiders laten waken voor overtraining
- ongevallenbehandeling trainen tijdens tochten
- wandelbegeleiders opleiden en inzetten (o.a. voor astma- reuma- parkinson- en kankerpatiënten)

Natuurlijk ben je er dan nog niet.

Wat zouden we moeten doen in de volgende gevallen?

- verstuipte enkel
- gecompliceerde beenbreuk
- ontregelde bloedsuikerwaarden van een diabetespatiënt
- niet ingenomen of vergeten medicijnen
- eikenprocessierupsen
- teken
- muggen in een moerassig gebied
- onderkoeling of oververhitting
- enz. enz.

Zetten we ook artsen, brancardiers en insuline-injecties in? De-

len we tekenpincetten en muggenolie uit? Hebben we warmte-dekens paraat?

Dan heb ik het nog niet gehad over alle andere ongevallen en ziekten die zich kunnen voordoen tijdens een wandeling. Want geloof me, alles wat kan gebeuren, dat gebeurt ooit een keer volgens de wet van Murphy.

Werken we alleen preventief of ook curatief? Nemen we alleen voorzorgsmaatregelen of zetten we ook medische assistentie in? Bij iedere wandeling? Wanneer dan wel? Wanneer niet?

Ik heb de wandelingen van OLAT eens geturfd. Het zijn er 96 dit jaar. Zes en negentig! Van het Internationaal Wandel Evenement in Weert tot de seniorenwandelingen in Rooi.

Allemaal intensief beveiligen? Ga er maar aanstaan. Ik denk dat het de doodsteek voor OLAT zou zijn; het is organisatorisch, in mankracht en financieel niet op te brengen.

Vind ik de aanbevelingen uit de bovenste rij dan allemaal onzin?

Nee, verre van dat. Ik vind dat je van een wandelsportvereniging mag verwachten dat die zich wapent tegen een aantal voor de hand liggende risico's. Maar niet meer dan dat. Daar eindigt mijns inziens de verantwoordelijkheid van een wandelsportvereniging. Bovendien doen we aan WANDELEN en niet aan autoraces, stuntvliegen of diepzeeduiken. Dat is een andere categorie van sport.

Je kunt tijdens een wandeling niet alles voorzien, voorkomen of genezen. Dat moet je trouwens ook niet willen, want dat zou betekenen dat je eindigt met zoiets onzinnigs als het inzetten van een complete mobiele ziekenhuispoli.

Ik ben van mening dat we ons niet moeten laten leiden door angst. Angst voor wat er allemaal kan gebeuren. Het leven kent nu eenmaal risico's en daar moet je mee leren leven. Ook van geboren worden ga je eenmaal dood.

Waar ik voor pleit is het betrachten van een zekere nuchterheid en geen paniekerig doorschieten in het nemen van preventieve en curatieve maatregelen in de wandelsport. En daar begint het wel op te lijken.

Misschien is het vloeken in de kerk, maar dit wilde ik toch even kwijt.

-Kees van Vessem-

*Wilt u ook iets zeggen over dit onderwerp?
Schrijf of mail dan naar de redactie van OLAT Nieuws.
De adressen staan in het colofon voorin dit blad.*

OxfamNovib Trailwalker: gedegen voorbereiding wierp zijn vruchten af, de verzorging deed de rest

De wilde zwijnen waren gewaarschuwd

Na maanden van voorbereidingen, trainingen en verkoopsessies durfde ik wel te zeggen: we zijn er klaar voor. Alle teamleden hebben het afgelopen half jaar meerdere tochten gelopen, waaronder vele Kennedy-marsen (Carola zelfs eenmaal in een recordtijd) en niemand is voortijdig uitgevallen. Ook ons grootste trainingsdoel, het samen lopen van de Kennedymars in Steenwijk, begin juni, is volbracht.

Nadien hebben we allemaal nog in onze eigen omgeving gewandeld om goed getraind aan de start te komen. Het moest dus kunnen.

Men had ons verzekerd dat diverse wilde zwijnen-families op de Veluwe zijn ingelicht over de nachtelijke activiteiten en dat wij als lopers ons geen zorgen hoefden te maken.

Kitcheck-certificaat

Die zaterdagochtend gaan we om 06.45 uur op weg. Eerst twee man oppikken en dan doorrijden naar Ede. Als het hele team compleet is, voorziet teamcaptain Trudy ons daar van een zwart teamshirt met reflecterende opdruk en we houden een kort appèl. Terwijl het zachtjes begint te regenen, sluiten we aan in de rij voor de administratie.

Daar krijgen we nog een T-shirt uitgeleend van de organisatie. Verder krijgt elk team van OxfamNovib een zogeheten tracker mee, zodat iedereen kan zien waar we zijn – ook familie en vrienden, als ze tenminste beschikken over Google Earth. Vervolgens wordt onze hele uitrusting gecontroleerd (zonder een kitcheck-certificaat geen deelname) en krijgen we de laattse instructies. Wat dit betreft zou de organisatie nog wel wat kunnen leren van menige wandelvereniging.

Maar goed, na wat toespraken van onder meer cabaretier Dolf Jansen kunnen we rond 11:15 uur dan eindelijk starten. Veel tijd om in het ritme te komen kregen we niet. De helft van het team moest na 500 meter al op zoek naar een toilet. Gelukkig was dit bij de hand in een kleine winkel annex restaurant aan de overkant van het startterrein. Gezeten op de bankjes, kregen we zo wel een mooi beeld van de overige lopers. De zon scheen inmiddels.

Wie?

Bernard Oude Nijhuis (OLAT, rechts op de foto) en zijn teamgenoten Carola Regts, Berend de Jonge en Trudy Geldhof. Samen opererend onder de naam '4Walkers4Education'. En met de zeer gewaardeerde backup van Jos, Gery en de ouders van Carola.

Wat?

OxfamNovib Trailwalker, een sponsorwandeltocht van 100 km non-stop door nationaal park de Hoge Veluwe. Af te leggen binnen 30 uur. Daarin is het team ruimschoots geslaagd.

Wanneer?

Het weekend van 20 en 21 juni 2009.

Waarom?

Geld ophalen voor onderwijsprojecten van OxfamNovib in Afrika. Een team (altijd 4 lopers) mag pas meedoen als het tevoren €3000,- aan sponsorgeld ingebracht heeft. Dat tikt lekker aan!

Hoe?

Door het werven van donateurs en de verkoop van stress-sleutelhangers aan medewandelaars. Verzuiming van Bernard: „Ik weet nu waarom ik geen verkoper in een middenstandszaak ben geworden.”

We hadden ons voorgenomen om live verslag te doen van onze tocht, met Twitter. Met de mobiele telefoon konden we onderweg korte berichtjes versturen via de site van OxfamNovib, dat zelf ook live verslag deed op internet. Ik ga niet de hele tocht beschrijven. Dit

zou de pret kunnen bederven voor de lopers van het volgend jaar. Ik hou het bij enkele, al of niet, memorabele momenten.

Wat het ons – mij in ieder geval – zo 'makkelijk' heeft gemaakt, is de aanwezigheid van onze verzorgingsploeg. Voor de tocht mochten we onze wensen kenbaar maken over wat te eten en te drinken. Aan alles was gedacht. Soep, melk, water, frisdranken, wit en bruin brood/bolletjes, pindakaas, gewone kaas, pannenkoeken, zaterdagavond een 'barbekoei' met o.a. hamburgers en stokbrood en als zondagochtendontbijt gebakken eieren met ham. Zodra je bord leeg was en je knipperde éénmaal met je ogen, lag er weer een versgebakken pannenkoek.

Veel te kort

Gezien de voorraad levensmiddelen, heeft deze tocht dus veel te kort geduurd. Maar wat was het genieten, tussen die looproutes in! We hebben onderweg dan ook veel gebruik gemaakt van deze 'huiskamertjes'. Het wandeltempo moest wel steeds de verloren tijd van de uitgebreide rust weer goedmaken. Ik zal u de cijfertjes besparen.

Zoals het een echte 'trail' betaamt, bestond de route voor 98% uit bos- en zandpaden. Daarnaast slechts enkele stukjes verharding. Het park de Hoge Veluwe is wel rijkelijk voorzien van fietspaden. Dat was ook te zien aan het grote aantal 'witte fietsen' bij de ingangen. De verleiding te gaan fiet-

